

DRAMA
SLOVENSKO NARODNO GLEDALIŠČE DRAMA LJUBLJANA

КРАЉЕВСКО ПОЗОРИШТЕ ЗЕТСКИ ДОМ
НА ЦЕТИЊУ

Autorski projekat / Author Project / Avtorski projekt / Projekt autorial / Progetto d'autore

RAZGOVORI O LJUBAVI

CONVERSATIONS ABOUT LOVE

POGOVORI O LJUBEZNI / BISEDAT PËR DASHURINË / DISCORSI SULL'AMORE

Režija / Direction / Regjisor / Regista:
JERNEJ LORENCI

Premijera: 14. septembar 2019. / Kraljevsko pozorište Zetski dom
Premiera: 12. oktober 2019 / Slovensko narodno gledališče Drama Ljubljana

КРАЉЕВСКО ПОЗОРИШТЕ ЗЕТСКИ ДОМ
НА ЦЕТИЊУ

Season 2019/2020

Author Project

CONVERSATIONS ABOUT LOVE

Direction:

JERNEJ LORENCI

Dramaturge:

MATIC STARINA

Cast:

BARBARA FOLCHITTO
DANIELE GAGGIANESI
JANEZ ŠKOF
JELENA LABAN
KARMEN BARDAK

KRIST LLESHI
MARUŠA MAJER
MATIA LLUPA
SRĐAN GRAHOVAC
ZVEZDANA NOVAKOVIĆ

Scenographer: **Branko Hojnik**

Costume Designer: **Belinda Radulović**

Composer: **Branko Rožman**

Choreographer: **Gregor Luštek**

Lighting Designers: **Jernej Lorenci, Branko Hojnik, Juš Zidar**

Language Consultant: **Tatjana Stanič**

Co-Repetitor And Singing Voice Consultant: **Zvezdana Novaković**

Assistant Director and Producer: **Juš Zidar**

Assistant to Costume Designer: **Bernarda Popelar Lesjak**

The authors of the play are the authors of the text.

ADNICH project PA CBC Italy – Albania - Montenegro

Director of the Royal Theatre "Zetski dom": **Slobodan Božović**; Art Director: **Lidija Dedović**; Technical Director: **Dragan Sjekloća**; Stage Manager: **Aleksandar Anđelić**; Production Manager: **Đorđe Dragičević**; Organizer: **Aleksandra Maksimović**; PR Manager: **Jelena Marković Čađenović**; Inspicient: **Saša Pejović** and **Anđelka Nenezić**, Light: **Petar Rašković** and **Danilo Malović**; Tone: **Filip Kršić**; Decorator: **Goran Radović**; Prop master: **Željko Milošević**; Dresser: **Stana Vuković**; Driver: **Marko Batričević**; Coffe house: **Vinka Pavličević** and **Nevenka Vukmirović**; Design: **Ozana Brković**; Video promotion: **Andrija Mugoša** and **Iva Kasalica**; Photograper: **Duško Miljanić**
Premiere: 14th September 2019. / Royal Theatre "Zetski dom"

Director of the Slovenian National Theatre in Ljubljana: **Igor Samobor**; Inspicient: **Marko Simić**; Prompter: **Branka Bertoncelj**; Light Designer: **Aleš Vrhovec/Mojca Sarjaš**; Tone Designer: **Srečko Bajda**; Prop Manager: **Andrej Cecar, Srečko Čemernik, Lana Gorenc**; The Head of the Prop Department: **Matjaž Grabnar**; Hair Dresser/Masseuse: **Julija Gongina, Andrea Schindt, Tomaž Erjavec, Merima Čehić**; Dressers: **Mira Jarni, Lane Sokolovski, Silva Žagar, Martina Kočar, Marijana Johnson, Nina Gorišek, Darja Trobec**; Stage Manager: **Jože Udovč**; Video Operater: **Sandi Skok**; Technical Producer: **Ženja Maher**; Assistant to the Technical Director: **Slaviša Jovič**; Technical Director: **Alain Frank**. The stage and costumes were created at the Ljubljana Theater Atelier.
Premiere: 12th October 2019. / Slovenian National Theatre Ljubljana

The Play will include an intermission.

КРАЉЕВСКО ПОЗОРИШТЕ ЗЕТСКИ ДОМ
НА ЦЕТИЊУ

Sezona 2019/20

Avtorski projekt Jerneja Lorencija
POGOVORI O LJUBEZNI

Režiser:

JERNEJ LORENCI

Dramaturg:

MATIC STARINA

Cast:

**BARBARA FOLCHITTO
DANIELE GAGGIANESI
JANEZ ŠKOF
JELENA LABAN
KARMEN BARDAK**

**KRIST LLESHI
MARUŠA MAJER
MATIA LLUPA
SRĐAN GRAHOVAC
ZVEZDANA NOVAKOVIĆ**

Scenograf: **Branko Hojnik**

Kostumografinja: **Belinda Radulović**

Avtor glasbe: **Branko Rožman**

Koreograf: **Gregor Luštek**

Oblikovanje svetlobe: **Jernej Lorenci, Branko Hojnik, Juš Zidar**

Svetovalka za govor: **Tatjana Stanič**

Korepetitorica in svetovalka za petje: **Zvezdana Novaković**

Asistent režije in producent: **Juš Zidar**

Asistentka kostumografinje: **Bernarda Popelar Lesjak**

Avtorji besedila so ustvarjalci uprizoritve.

ADNICH projekt IPA CBC Italija – Albanija – Črna Gora

Direktor Kraljevega gledališča Zetski dom: **Slobodan Božović**; Umetniška direktorica Kraljevega gledališča Zetski dom Cetinje:

Lidija Dedović; V. d. tehničnega direktorja: **Dragan Sjekloča**; Odrski mojster: **Aleksandar Anđelić**; Vodja produkcije: **Đorđe Dragičević**;

Organizatorica: **Aleksandra Maksimović**; Odnosi z javnostmi: **Jelena Čađenović Marković**; Vodji predstave: **Saša Pejović** in **Anđelka**

Nenezić; Lučna vodji: **Petar Rašković** in **Daniilo Malović**; Tonski vodja: **Filip Kršić**; Dekorater: **Goran Radović**; Rekviziter: **Željko**

Milošević; Garderoberki: **Stana Vuković** in **Mira Perišić**; Voznik: **Marko Batričević**; Bife: **Vinka Pavličević** in **Nevenka Vukmirović**;

Oblikovalka: **Ozana Brković**; Video: **Andrija Mugoša** in **Iva Kasalica**; Fotograf: **Duško Miljanić**

Premiera: 14. september 2019 / Kraljevo gledališče Zetski dom

Ravnatelj SNG Drama Ljubljana: **Igor Samobor**; Vodja predstave: **Marko Simić**; Šepetalka: **Branka Bertoncelj**; Lučna vodji: **Aleš Vrhovec**

/ **Mojca Sarjaš**; Tonski vodja: **Srečko Bajda**; Rekviziterji: **Andrej Cerar, Srečko Čamernik, Lana Gorenc, Matjaž Grabnar vodja**; Frizerji

in maskerji: **Julija Gongina, Andrea Schmidt, Tomaž Erjavec, Merima Čehić**; Garderoberji: **Mira Jarni, Lane Sokolovski, Silva Žagar,**

Martina Kočar, Marijana Johnson, Nina Gorišek, Darja Trobec; Odrski mojster: **Jože Udovč**; Videooperater: **Sandi Skok**; Tehnična

producentka: **Ženja Maher**; Pomočnik tehničnega vodje: **Slaviša Jovič**; Tehnični vodja: **Alain Frank**

Sceno so izdelali v Gledališkem ateljeju Ljubljana.

Premiera: 12. oktober 2019 / Slovensko narodno gledališče Drama Ljubljana

Predstava ima odmor.

КРАЉЕВСКО ПОЗОРИШТЕ ЗЕТСКИ ДОМ
НА ЦЕТИЊУ

Sezona 2019/2020

Autorski projekat

RAZGOVORI O LJUBAVI

Režija:

JERNEJ LORENCI

Dramaturgija:

MATIC STARINA

Igraju:

**BARBARA FOLCHITTO
DANIELE GAGGIANESI
JANEZ ŠKOF
JELENA LABAN
KARMEN BARDAK**

**KRIST LLESHI
MARUŠA MAJER
MATIA LLUPA
SRĐAN GRAHOVAC
ZVEZDANA NOVAKOVIĆ**

Scenograf: **Branko Hojnik**

Kostimografkinja: **Belinda Radulović**

Kompozitor: **Branko Rožman**

Koreograf: **Gregor Luštek**

Oblikovanje svjetla: **Jernej Lorenci, Branko Hojnik, Juš Zidar**

Jezički konsultant: **Tatjana Stanič**

Korepetitor i konsultantkinja za pjevanje: **Zvezdana Novaković**

Asistent režije i producent: **Juš Zidar**

Asistentkinja kostimografkinje: **Bernarda Popelar Lesjak**

Stvaraoci predstave su i autori teksta.

ADNICH projekat IPA CBC Italija – Albanija – Crna Gora

Direktor Kraljevskog pozorišta Zetski dom: **Slobodan Božović**; Umjetnička direktorica: **Lidija Dedović**; V.d. tehničkog direktora: **Dragan Sjekloča**; Šef scene: **Aleksandar Anđelić**; Šef produkcije: **Đorđe Dragičević**; Organizatorica: **Aleksandra Maksimović**; PR menadžer: **Jelena Marković Čađenović**; inspicijent: **Saša Pejović** i **Anđelka Nenezić**; Majstor svjetla: **Petar Rašković** i **Danilo Malović**; Majstor tona: **Filip Kršić**; Dekorater: **Goran Radović**; Rekviziter: **Željko Milošević**; Garderoberka: **Stana Vuković**; Vozač: **Marko Batričević**, Bife: **Vinka Pavličević** i **Nevenka Vukmirović**; Dizajn: **Ozana Brković**; Video izjave: **Andrija Mugoša** i **Iva Kasalica**; Fotograf: **Duško Miljanić**
Premijera: 14. septembar 2019.g. / Kraljevsko pozorište "Zetski dom"

Direktor SNG Drama Ljubljana: **Igor Samobor**; Vođa predstave: **Marko Simić**; Suflerka: **Branka Bertoneclj**; Majstor svjetla: **Aleš Vrhovec** / **Mojca Sarjaš**; Majstor tona: **Srečko Bajda**; Rekviziter: **Andrej Cerar**, **Srečko Čamernik**, **Lana Gorenc**; Vođa rekviziterske službe: **Matjaž Grabnar**; Frizerka/Maskerka: **Julija Gongina**, **Andrea Schmidt**, **Tomaž Erjavec**, **Merima Čehić**; Garderoberi: **Mira Jarni**, **Lane Sokolovski**, **Silva Žagar**, **Martina Kočar**, **Marijana Johnson**, **Nina Gorišek**, **Darja Trobec**; Majstor scene: **Jože Udovč**; Video operater: **Sandi Skok**
Tehnična producentkinja: **Ženja Maher**; Pomoćnik tehničkog vođe: **Slaviša Jović**; Tehnički vođa: **Alain Frank**

Scenu i kostime izradili su u Pozorišnom ateljeu Ljubljana.

Premijera: 12. oktobra 2019. / Slovensko narodno gledališče Drama Ljubljana

Predstava ima pauzu.

КРАЉЕВСКО ПОЗОРИШТЕ ЗЕТСКИ ДОМ
НА ЦЕТИЊУ

Sezoni 2019/2020

Projekt autorial
BISEDAT PËR DASHURINË

Regjisori:
JERNEJ LORENCI
Dramaturgu:
MATIC STARINA

Luajnë:

BARBARA FOLCHITTO
DANIELE GAGGIANESI
JANEZ SHKOF
JELENA LLABAN
KARMEN BARDAK

KRIST LLESHI
MARUSHA MAJER
MATIA LLUPA
SËRGJAN GRAHOVAC
ZVEZDANA NOVAKOVIQ

Skenografia: **Branko Hojnik**
Kostimografe: **Belinda Radulloviq**
Kompozitori: **Branko Rozhman**
Koreografia: **Gregor Llushtek**
Formimi i dritave: **Jernej Lorenci, Branko Hojnik, Jush Zidar**
Konsulent gjuhësor: **Tatjana Staniç**
Korepitore dhe konsultuese për këndim: **Zvezdana Novakoviq**
Asistent i regjisë dhe producent: **Jush Zidar**
Asistente e kostumografes: **Bernarda Popelar Lesjak**

Krijuesit e shfaqjes janë edhe autorët e tekstit.
ADNICH projekti IPA CBC Italia – Shqipëria – Mali i Zi

Drejtor i Teatrit Mbretëror Zetski dom: **Sillobodan Bozhoviq**; Drejtoresha artistike: **Lidija Dedoviq**; U.d. i drejtorit teknik: **Dragan Sjeklloqa**; Shefi i skenës: **Aleksandar Angjeliq**; Shef i produksionit: **Gjorgje Dragiçeviq**; Organizatore: **Aleksandra Maksimoviq**; PR menaxhere: **Jelena Markoviq Çagjenoviq**; Menaxher i skenës: **Sasha Pejoviq** dhe **Angjellka Nenezic**; Mjeshtërit e dritave: **Petar Rashkoviq** dhe **Danillo Malloviq**; Mjeshtër i zërit: **Filip Kërshiq**; Dekoruesi: **Goran Radoviq**; Rekuizita: **Zhelko Millosheviq**; Garderoba: **Stana Vukoviq**; Shoferi: **Marko Batriqeviq**, Bufeja: **Vinka Pavliqeviq** dhe **Nevenka Vukmiroviq**; Dizajni: **Ozana Brkoviq**; Video deklaratat: **Andrija Mugosha** dhe **Iva Kasalica**; Fotografi: **Dushko Miljaniq**
Premiera: 14 shtator 2019 / Teatri Mbretëror "Zetski dom"

Drejtor i SNG Dramave Lubjanë: **Igor Samobor**; Udhëheqës i shfaqjes: **Marko Simiq**; Suflere: **Branka Bertoncelj**; Mjeshtërat e dritës: **Alesh Vërhovec/Mojca Sarjash**; Mjeshtër i zërit: **Sreçko Bajda**; Rekuizitat: **Andrej Cerar, Sreçko Çemernik, Lana Gorenc**; Udhëheqës i shërbimit të rekuizitave: **Matjazh Grabnar**; Parrukiere dhe maska: **Julia Gongina, Andrea Schmidt, Tomazh Erjavec, Merima Çehiq**; Gardaroba: **Mira Jarni, Lane Sokolovski, Silva Zhagar, Martina Koçar, Marijana Johnson, Nina Gorishek, Darja Trobec**; Mjeshtër i skenës: **Jozhe Udovç**; Video operato: **Sandi Skok**; Producente teknike: **Zhenja Maher**; Ndihmës i udhëheqësit teknik: **Slavisha Joviq**; Udhëheqësi teknik: **Alain Frank**. Skenën dhe kostumet i kanë punuar në Ateleun e Teatrit Lubjana.
Premiera: 12 tetor 2019 / Teatri Kombëtar Slloven Drama Lubjanë

Shfaqja ka pushim.

КРАЉЕВСКО ПОЗОРИШТЕ ЗЕТСКИ ДОМ
НА ЦЕТИЊУ

Stagione 2019/2020

Progetto d'autore
DISCORSI SULL'AMORE

Regista:

JERNEJ LORENCI

Drammaturgo:

MATIC STARINA

Il cast:

BARBARA FOLCHITTO
DANIELE GAGGIANESI
JANEZ ŠKOF
JELENA LABAN
KARMEN BARDAK

KRIST LLESHI
MARUŠA MAJER
MATIA LLUPA
SRĐAN GRAHOVAC
ZVEZDANA NOVAKOVIĆ

Scenografo: **Branko Hojnik**

Costumista: **Belinda Radulović**

Compositore: **Branko Rožman**

Coreografo: **Gregor Luštek**

Disegnatore luci: **Jernej Lorenci, Branko Hojnik, Juš Zidar**

Consulente linguistica: **Tatjana Stanič**

Ripetitrice e consulente per il canto: **Zvezdana Novaković**

Assistente alla regia e produttore: **Juš Zidar**

Assistente costumista: **Bernarda Popelar Lesjak**

I creatori dello spettacolo sono anche autori del testo.

ADNICH progetto IPA CBC Italia – Albania – Montenegro

Direttore del Teatro Reale „Zetski dom“: **Slobodan Božović**; Direttrice artistica: **Lidija Dedović**; F. f. di direttore tecnico: **Dragan Sjekloča**;

Direttore di scena: **Aleksandar Anđelić**; Direttore di produzione: **Đorđe Dragičević**; Organizzatrice: **Aleksandra Maksimović**; PR manager: **Jelena Marković Čadenović**; Responsabili di scena: **Saša Pejović** e **Anđelka Nenezić**; Tecnico di luce: **Petar Rašković** e **Danilo Malović**; Tecnico del suono: **Filip Kršić**; Decoratore: **Goran Radović**; Attrezzista: **Željko Milošević**; Guardarobiera: **Stana Vuković**; Autista: **Marko Batričević**, Bariste: **Vinka Pavličević** e **Nevenka Vukmirović**; Design: **Ozana Brković**; Dichiarazioni video: **Andrija Mugoša** e **Iva Kasalica**; Fotografo: **Duško Miljanić**;

Prima rappresentazione: 14 settembre 2019 / Teatro Reale „Zetski dom“

Direttore del SNG Drama Ljubljana: **Igor Samobor**; Responsabile di spettacolo: **Marko Simić**; Suggestrice: **Branka Bertoneclj**; Datore luci: **Aleš Vrhovec / Mojca Sarjaš**; Tecnico del suono: **Srečko Bajda**; Attrezzatore: **Andrej Cerar, Srečko Čemernik, Lana Gorenc**; Responsabile dell'attrezzatura: **Matjaž Grabnar**; Pettinatrice / Maschera: **Julija Gongina, Andrea Schmidt, Tomaž Erjavec, Merima Čehić**; Guardarobieri: **Mira Jarni, Lane Sokolovski, Silva Žagar, Martina Kočar, Marijana Johnson, Nina Gorišek, Darja Trobec**; Tecnico di scena: **Jože Udovč**; Operatore video: **Sandi Skok**; Produttrice tecnica: **Ženja Maher**; Assistente del capo tecnico: **Slaviša Jovič**; Capo tecnico: **Alain Frank**.

La scena e i costumi sono stati creati nell'Atelier teatrale di Lubiana.

Prima rappresentazione: 12 ottobre 2019 / Slovensko narodno gledališče Drama Ljubljana

Lo spettacolo prevede una pausa.

Jernej Lorenci

Jernej Lorenci se je začel ukvarjati z režijo kot srednješolec v mariborskem Mrtvem gledališču. Leto dni po diplomski uprizoritvi, Sofoklovi »Antigoni«, je sodeloval pri ustanovitvi gledališke šole na Prvi gimnaziji v Mariboru. Po končanem študiju je režiral v gledališčih v Sloveniji, Bosni in na Hrvaškem. Bil je umetniški direktor Mestnega gledališča Ptuj. Prejel je veliko nacionalnih in mednarodnih nagrad. Leta 2006 je postal asistent, leta 2007 pa izredni profesor na Ljubljanski Akademiji za gledališče, radio, film in televizijo. Nagrade: nagrada za najboljšo uprizoritev v celoti na Festivalu Borštnikovo srečanje v Mariboru (S. Kane: »Razmadežna«, 2002, I. Witkiewicz: »Ponorela lokomotiva«, 2012, oboje SNG Drama Ljubljana); prva nagrada na festivalu Zlatni lav v Umagu (S. Kane: »Razmadežna«, 2002 SNG Drama Ljubljana); nagrada za najboljšo uprizoritev na festivalu Ex-Ponto (»Bol i smrt Sylvie Plath«, 2003, SARTR Sarajevo, koprodukcija z B-51), tri nagrade za najboljšo režijo na Festivalu Borštnikovo srečanje (»Ep o Gilgamešu«, 2006, besedilo in priredba Nebojša Pop-Tasić; Ajshil: »Oresteja«, 2009, SNG Drama Ljubljana; N. Ostrovski: »Nevihta«, 2012, Mestno gledališče ljubljansko); nagrada zlati smeh za najboljšo režijo na 35. festivalu Dani satire v Zagrebu (2011); nagrada Prešernovega sklada (2014); nagrada časnika Politika za najboljšo režijo na 49. mednarodnem festivalu BITEF (Homer: »Iliada«, 2015, koprodukcija SNG Drama Ljubljana, Mestno gledališče ljubljansko in Cankarjev dom); nagrada Anđelko Štimac za najboljšo režijo na 23. mednarodnem festivalu malih odrov na Reki (Witkiewicz: »Ponorela lokomotiva«); zlati lovorjev venec za najboljšo režijo na 56. mednarodnem festivalu MESS v Sarajevu (A. Jarry: »Kralj Ubu«, SNG Drama Ljubljana) ... Med več kot tridesetimi nagradami, ki jih je prejel v Sloveniji in v tujini, je tudi prestižna evropska nagrada Premio Europa per il Teatro leta 2017 za uprizoritev »Kralj Ubu« (SNG Drama Ljubljana, 2016).

Ljubezen je pravzaprav iskanje govorce. Nenehno, stalno iskanje. Večinoma so nesporazumi v govoric ljubezni. Ko govorimo govoric ljubezni, se nam samo zdi, da jo govorimo, ker skoraj zmeraj govorimo govoric sebe; iz sebe, o sebi in zase; drugi je samo zvočilo nas samih: da se bolje slišimo in da se naš užitek ob poslušanju govorce sebe še poveča. Zato redko govorimo govoric ljubezni. Govorica ljubezni se razpira navzven, da bi odmevala znotraj, in se, podvojena, potrojena, početerjena, vrnila ven, k drugemu, spremenjena v uho. Govorica sebe uporablja zunanje, da bi se kopičila znotraj; z izruvanimi ušesi boža vamp svoje v neskončnost govoreče samozadostnosti. Govorica ljubezni je most, govorica sebe zid.

Govorica ljubezni, pravzaprav njen celofanasti nadomestek, uporablja jezik, ki prihaja od zunaj. To je jezik naučenega dobrikanja, božanja v rokavicah priučenosti in preračunljivosti, sklicuje se na božje in medspolno pravo; je jezik patriarhalne ekonomije in solipsističnega superkapitalizma. Ta jezik ne boža zares in zares ne reže. Koža tega jezika je spolzka: po potrebi hladna, po dobičku vroča, večinoma mlačna in hrapava. Želodec takšnega jezika je neobčutljiv, srce luknjasto. Govoriti o ljubezni in govoriti ljubezen.

Govorica ljubezni si ne jemlje glasu, ona, morda, daje glas. Govorni organ govorce ljubezni je uho. Tisto zunanje, pa tudi tisto notranje, ki daje slišnemu prostor, da se razraste, da šele tam zapoje. Zapoje z glasom milovanja in tudi, včasih istočasno, z glasom noža, topega in skrhanega, da reže in tudi trga: ko hoče ljubezen do kosti. Ali od kosti. Včasih so naši (najini) jeziki – jeziki držav in narodov – zgolj preplašen beg pred govoric ljubezni. Ali pa si mislimo (misliva), da so jeziki že govoric ljubezni, in se jih, ker ljubezen v govoric naših jezikov vseskozi uhaja, bolj in bolj oklepamo (oklepava). In potem preziramo vse ostale jezike in jih začnemo sovražiti. In včasih, vse prepogosto, tudi moriti. Ker naši jeziki so le tu in tam tudi govoric ljubezni.

In početi ljubezen.
Jernej Lorenci

P. S.
Srečna ljubezen nima
zgodovine.
Denis de Rougemont

Ljubav u suštini traži riječi. Konstantno i uvijek. A opet, u ljubavnom jeziku, nesporazumi su najčešća pojava. Kada govorimo jezikom ljubavi čini nam se da se obraćamo drugom, a skoro uvijek govorimo isključivo sebi: iz sebe, o sebi, za sebe. Osoba preko puta nas samo služi kao odraz naših riječi: da se bolje čujemo i osjećamo, govoreći.

Mi takoreći, rijetko govorimo jezikom ljubavi.

Jezik ljubavi se širi ka vani, da bi odjeknuo iznutra i da bi se takav, vanjski, udvostručen, utrostručen ili učetvorostručen vratio onom drugom, koji ga sa nestrpljenjem očekuje. Iako su samo spoljašnja manifestacija unutrašnjeg, te riječi o beskonačnosti ipak miluju ranjene uši. Jezik ljubavi je most, dok su riječi jednog, samo zid.

Jezik ljubavi nije ništa drugo do vještačka zamjena jezika uvježbanog laskanja, naučene nježnosti i kalkulacije, kojim se objašnjava božansko pravo među polovima; to je jezik patrijarhalne ekonomije i solipsističkog super – kapitalizma. To su riječi koje ne liječe, ali i ne režu. Njihova koža je klizava: hladna kad je potrebno, vruća kad je korisno, a najčešće mlaka i gruba. To je jezik bezosjećajnog stomaka i praznog srca.

Govoriti o ljubavi i govoriti ljubav.

Jezik ljubavi ne uzurpira glas, više voli da ga daje. Njegov spoljašnji organ je uho, ali i unutrašnji, jer daje prostor za rast onog što se imalo čuti i za šansu da se to možda pretvori u pjesmu. Pjeva glasom nježnosti, a istovremeno glasom oštrice noža tupog i oštrog, da može da raspori zabađajući se i zahtijevajući ljubav do koske. Ili ljubav bez kostiju.

Nekad naši jezici – jezici naroda i zemalja – nisu ništa drugo do strah i bijeg od jezika ljubavi. Možemo misliti da su naše riječi ljubavne, dok ih se čvrsto držimo, ipak iz naših jezika se ljubav, iz nekog razloga uvijek izgubi. Na kraju nam ostaje prezir prema drugim jezicima i mržnja. A opet, ponekad, pa i često, počinjemo i ubijati. Jer samo naši jezici, su jezici ljubavi.

Volimo se.

Jernej Lorenci

P.S.

Srećna ljubav nema prošlost.

Denis de Rougemont

Jernej Lorenci (1973) počeo je da se bavi režijom još kao srednjoškolac u "Mrtvom pozorištu" Maribor. Godinu nakon diplomske predstave, Sofokleove "Antigone" 1996. godine, učestvovao je u osnivanju Mariborske srednje pozorišne škole. Nakon studija, režira u pozorištima u Sloveniji, Bosni i Hrvatskoj. Bio je umjetnički direktor gradskog pozorišta "Ptuj" i dobitnik mnogih nacionalnih i međunarodnih nagrada. Godine 2006. postaje asistent, a 2007. godine već profesor saradnik na Akademiji za pozorište, radio, film i televiziju u Ljubljani. Njegove nagrade su sledeće: nagrada za najbolju produkciju na pozorišnom festivalu u Mariboru (S. Kane Cleansed, 2002 i "Luda lokomotiva", 2012 - SNG Drama Ljubljana); Prva nagrada na festivalu "Zlatni lav" u Umagu (S. Kane Cleansed, 2002, SNG Drama Ljubljana), nagrada za najbolju produkciju na "Ex Ponto" festivalu ("Bol i smrt" Sylvia Plath, 2003, SARTR Sarajevo u koprodukciji sa "B-51" udruženjem iz Ljubljane, 2003), tri nagrade na Mariborskom pozorišnom festivalu za najbolju režiju ("Ep o Gilgamešu", 2006; tekst i adaptacija: Nebojša Pop Tasić, SMG, "Aeschylus Oresteia", 2009, SNG Drama Ljubljana i Alexander Nikolayevich Ostrovsky "Oluja", 2012; MGL); Nagrada "Zlatni smijeh" za najbolju režiju na 35. Festivalu Dani satire u Zagrebu (2011); Prešernova nagrada (2014); Nagrada novine Politika za najbolju režiju na 49. Međunarodnom festivalu BITEF (Homerova "Ilijada", 2015; MGL, SNG Drama Ljubljana i Cankarjev dom); Nagrada Anđelko Štimac za najbolju režiju na 23. Međunarodnom festivalu malih scena u Rijeci ("Luda lokomotiva", 2016, SNG Drama Ljubljana); Nagrada "Golden Laurel Wreath" za najbolju režiju na 56. Međunarodnom festivalu MESS u Sarajevu ("Kralj Ibi" SNG Drama Ljubljana). Dobitnik je preko 30 nagrada, što slovenačkih, što međunarodnih, među kojima je i prestižna evropska nagrada Premio Europa za predstavu Kralj Ibi 2017. godine.

Actually, love is a pursuit of language. A constant and continuous pursuit. In the language of love, misunderstandings are most common. When we speak the language of love, it only seems to us that we speak it, because one almost invariably speaks the language of one's own; from oneself, about oneself and for oneself; the other person is nothing but a sound-creating device of oneself: to hear oneself better and to increase our pleasure when hearing the language of oneself. Therefore, we rarely speak the language of love. The language of love unfolds outwardly so as to echo inwardly and to revert, duplicated, triplicated, quadrupled outwardly, to the Other, turned into an ear. The language of love uses the external to accumulate inwardly; its uprooted ears caress the belly of its self-sufficiency speaking ad infinitum. The language of love is a bridge, the language of one's own is a wall.

The language of love, that is, its cellophane substitute, make use of the language that comes from outside. It is the language of the trained flattery, of the trained caressing and calculation, referring to the divine and inter-gender law; it is the language of patriarchal economics and solipsistic super capitalism. It is the language does not caress genuinely and does not cut either. Its skin is slippery: cold when necessary, hot when profitable, but mostly lukewarm and rough. The stomach of such a langu-

age is insensitive, its heart is hollow.

To speak about love and to speak love.

The language of love does not usurp a voice, perhaps it prefers to give voice. Its speech organ is the ear. The external one, as well as the internal one which gives space for the growth of what is being heard, and the opportunity to sing out there. It sings with the voice of tenderness, and also, sometimes concurrently, with the voice of a knife, blunt and rugged, so that it tears apart while cutting when it demands love to the bone. Or off the bone.

Sometimes our languages – the languages of nations and states – are nothing but a frightened escape from the language of love. Or else we may think that languages themselves are the languages of love, and we cling to them intensely, since in our languages love keeps evading. As a result, we end up despising all other languages and begin hating them. And sometimes, too often, we begin to kill. Because our languages are only now and then the language of love.

And to do love.

Jernej Lorenci

P. S.

Happy love has no history.

Denis de Rougemont

Jernej Lorenci (1973) started directing theatre performances as a secondary school student at the Dead Theatre Maribor. Following his graduation production of *Antigone* by Sophocles in 1996, he co-founded the Maribor Grammar School Theatre School. After he completed his studies, he began gaining experience as a theatre director in Slovenian, Croatian and Bosnian theatres. He was artistic director of the Ptuj City Theatre and received numerous national and international awards. In 2006, he was appointed assistant professor, and in 2007 associate professor at the Academy of Theatre, Radio, Film and Television in Ljubljana. His national and international awards include the following: the Maribor Theatre Festival Award for best production (*S. Kane Cleansed*, 2002, and *The Crazy Locomotive*, 2012 - SNT Drama Ljubljana), Grand Prix at the Golden Lion Festival in Umag (*S. Kane Cleansed*, 2002, SNT Drama Ljubljana), the Best Production Award at the Ex Ponto Festival (*The Longing and Death of Sylvia Plath*, 2003, Sarajevo War Theatre SARTR in co-production with the B-51 Society from Ljubljana, 2003), three Maribor Theatre Festival awards for best director (*The Epic of Gilgamesh*, 2006; text adaptation by Nebojša Pop Tasić, SMG, *Aeschylus Oresteia*, 2009, SNT Drama Ljubljana, and *Alexander Nikolayevich Ostrovsky The Storm*, 2012; MGL), the Golden Laughter Award for best director at the 35th Zagreb Days of Satire Festival (2011)č the national Prešeren Fund Award (2014), the Politika Newspaper Prize for best director, awarded at the 49th International Theatre Festival BITEF (*Homer The Iliad*, 2015; MGL, SNT Drama Ljubljana and Cankarjev dom), the Anđelko Štimac Award for best director at the 23rd International Small Scenes Festival in Rijeka (*The Crazy Locomotive*, 2016, SNT Drama Ljubljana) and the Golden Laurel Wreath for the best director at the 56th International Theatre Festival MESS Sarajevo (*Ubu the King*, SNT Drama Ljubljana). He is a recipient of more than 30 awards in Slovenia and abroad, among which is prestigious Europe Award Premio Europe for the play "King Ibis" in 2017.

Sostanzialmente, l'amore è in una costante cerca di parole. Sempre e in continuazione. Nella lingua dell'amore molto spesso si creano gli equivoci. Quando parliamo la lingua dell'amore, abbiamo l'impressione di rivolgerci ad un'altra persona, anche se, quasi sempre, parliamo esclusivamente a noi stessi: dal profondo di noi, di noi, per noi. La persona di fronte a noi ci serve soltanto per far rispecchiare le nostre parole: per far sì che ci si senta meglio e che noi ci sentiamo meglio mentre parliamo.

Perciò, si può dire che raramente parliamo la lingua dell'amore.

La lingua dell'amore si espande verso fuori per risuonare dentro e per ritornare poi, così raddoppiata, triplicata, quadruplicata all'orecchio della persona in ascolto. La lingua dell'amore è manifestazione esterna del nostro interno che, nonostante la sua infinita autosufficienza, accarezza le orecchie ferite. La lingua dell'amore è un ponte, la lingua sola - un muro.

La lingua dell'amore, ovvero la sua artificiale sostituzione, si serve della lingua che proviene dall'esterno. È la lingua della cortigianeria ben appresa, lingua della dolcezza e della convenienza acquisite, che si richiama al diritto divino e al diritto tra i sessi; è la lingua dell'economia patriarcale e del super-capitalismo solipsistico. È la lingua che non guarisce, ma neanche ferisce. La sua pelle è scivo-

losa: fredda quando serve, rovente quando conviene, ma più spesso tiepida e ruvida. È una lingua dallo stomaco insensibile e dal cuore forato.

Discorso sull'amore e discorso dell'amore.

La lingua dell'amore non toglie la voce, preferisce darla. Il suo organo vocale è l'orecchio, esterno ma anche interno, che dà spazio a quello che si è udito per espandersi, e gli offre la possibilità di cantare - cantare con la voce delicata che nello stesso tempo punge come una lama tagliente o smussata, che ti squarcia pretendendo l'amore fino alle ossa, oppure senza ossa.

A volte le lingue che noi parliamo - le lingue dei popoli e delle nazioni - non sono altro che la fuga impaurita dalla lingua dell'amore. Eppure, succede che pensiamo che la nostra sia la lingua dell'amore. E mentre ci teniamo fortemente ad essa, l'amore, per qualche ragione, continua a sfuggirci. Così finiamo per sdegnare tutte le altre lingue e cominciamo a odiarle. E poi, a volte, anche troppo spesso, cominciamo pure a uccidere. Perché soltanto la nostra è ed è sempre stata la lingua dell'amore.

Amiamoci.

Jernej Lorenci

P.S.

"L'amore felice non ha storia".

Denis de Rougemont

Jernej Lorenci (1973) ha cominciato a occuparsi di regia già da studente medio, nel teatro "Mrtvo pozorište" (Il Teatro Morto) a Maribor. L'anno dopo essersi laureato con la presentazione dello spettacolo teatrale "Antigona" di Sofocle nel 1996, ha partecipato alla fondazione della Scuola Superiore di Teatro a Maribor. Terminati gli studi, comincia a lavorare come regista teatrale per i teatri di Slovenia, Bosnia ed Erzegovina, Croazia. È stato direttore artistico del Teatro Comunale di Poetovio e vincitore di molti premi nazionali e internazionali. Nel 2006 diventa assistente e già nel 2007 professore collaboratore presso l'Accademia di Teatro, Radio, Film e Televisione, a Lubiana. I suoi premi nazionali e internazionali comprendono: Il premio del Festival del Teatro di Maribor per la migliore produzione (S. Kane Cleansed, 2002 e "La locomotiva impazzita", 2012 Teatro Nazionale Sloveno Drama Lubiana); il grand prix al Festival "Zlatni lav" (Leone d'oro) a Umago (S. Kane Cleansed, 2002, Teatro Nazionale Sloveno Drama Lubiana); il premio per la migliore produzione al Festival "Ex Ponto" ("Bol i smrt" (Il Dolore e la morte) Sylvia Plath, 2003, SARTR Sarajevo in coproduzione con l'Associazione "B-51" di Lubiana, 2003); tre premi del Festival del Teatro di Maribor per la migliore regia ("Ep o Gilgamešu" (Poema di Gilgamesh), 2006; il testo e adattamento: Nebojša Pop Tasić, SMG "Aeschylus Oresteia", 2009, Teatro Nazionale Sloveno Drama Lubiana e Alexander Nikolayevich Ostrovsky "Oluja" (La Tempesta), 2012; MGL); il premio "Zlatni smijeh" (Il Riso d'oro) per la migliore regia, al 35° Festival "Dani satire" (Le Giornate della satira) a Zagabria (2011); il premio "Prešern" (2014); il premio del quotidiano "Politika" per la migliore regia al 49° Festival internazionale BITEF ("Iliade" di Omero, 2015, MGL, Teatro Nazionale Sloveno Drama Lubiana e Cankarjev dom); il premio "Anđelko Stimac" per la migliore regia al 23° Festival internazionale di Fiume ("La locomotiva impazzita", 2016, Teatro Nazionale Sloveno Drama Lubiana) e il premio "Golden Laurel Wreath" per la migliore regia al 56° Festival di Sarajevo MESS ("Kralj Ibi" (Il Re Ubu), Teatro Nazionale Sloveno Drama Lubiana). È stato vincitore di più di trenta premi nazionali (sloveni) e internazionali, tra cui anche del prestigioso premio europeo "Premio Europa" per "Il Re Ubu" nel 2017.

Dashuria në thelb kërkon fjalë. Vazhdimisht dhe gjithmonë. Dhe përsëri, në gjuhën e dashurisë, keqkuptimet janë dukuria më e zakonshme. Kur flasim me gjuhën e dashurisë, na duket sikur po i drejtohem dikujt tjetër, dhe pothuajse gjithmonë flasim ekskluzivisht me veten tonë: nga vetja, mbi veten, për veten. Personi përtej rrugës tonë na shërben vetëm si një shprehje e fjalëve tona: që të dëgjojnë dhe të ndjehemi më mirë duke folur.

Ne pothuaj, rrallë flasim me gjuhën e dashurisë. Gjuha e dashurisë përhapet nga jashtë, për të tingëlluar nga brenda dhe që si e tillë, të kthehet jashtë si e dyfishuar, trefishuar ose e katërfishuar t'i kthehet atij tjetrit, i cili me padurim e pret. Edhe pse manifestimi i jashtëm është vetëm ajo e manifestimit të brendshëm, këto fjalë të pafundësisë megjithatë përkëdhelin veshët e plagosur. Gjuha e dashurisë është një urë, ndërsa fjalët e njerit, jenë vetëm një mur.

Gjuha e dashurisë nuk është gjë tjetër veçse një zëvendësim artificial i gjuhës së lajkave të ushtruara, butësisë së mësuar dhe kalkulimit, me të cilën shpjegohet e drejta hyjnore midis gjinive; ajo është gjuha e ekonomisë patriarkale dhe kapitalizmit – super solpstik. Këto janë fjalë të cilat nuk shërojnë, por edhe nuk presin. Lëkura e tyre është e rrëshqitshme: e ftohtë kur është e nevojshme, e nxehtë kur është e dobishme, dhe zakonisht e vakët dhe e ashpër. Kjo është gju-

ha e barkut të pandjeshëm dhe e një zemre të zbrazët.

Të flasim për dashuri dhe të flasim dashuri.

Gjuha e dashurisë nuk uzurpon zërin, ajo më tepër preferon që ta jap atë. Organi i saj i jashtëm është veshi, por edhe i brendshëm, sepse jep hapësirë për rritje të asaj që mund të dëgjohej dhe për rastin që ajo ndoshta të shndërrohet në këngë. Këndon me zërin e butësisë, dhe të njëjtën kohë me tehun e një thike të topitur dhe të mprehtë, saqë mund të shpërndajë duke u ngulitur dhe duke kërkuar dashuri deri në asht. Ose dashuri pa kocka.

Ndonjëherë gjuhët tona – gjuhët e popujve dhe vendeve – nuk janë gjë tjetër vetëm frikë dhe ikje nga gjuha e dashurisë. Mund të mendojmë se fjalët tona janë të dashura, derisa u mbarohemi atyre fuqishëm, megjithatë nga gjuhët tona dashuria, nga ndonjë arsye gjithmonë humb. Në fund na mbetet përbuzja dhe urrejtja ndaj gjuhëve tjera. E prapë, ndonjëherë, mandej edhe shpesh, fillojmë edhe të vrasim. Sepse vetëm gjuhët tona, janë gjuhë të dashurisë.

Të dashurojmë njëri-tjetrin.

Jernej Lorenci

P.S.

Dashuria e lumtur nuk ka të kaluar.

Denis de Rougemont

Jernej Lorenci (1973) ka filluar të merret me regji që në bankat e shkollës së mesme në "Teatrin e Vdekur" në Maribor. Një vit pas shfaqjes së punimit të diplomës "Antigonës" së Sofokliut në vitin 1996, ka marrë pjesë në themelimin e Shkollës së Mesme të Teatrit në Maribor. Pas studimeve, bën regji në teatrot në Slloveni, Bosnje dhe Kroaci. Ka qenë drejtor artistik i Teatrit të Qytetit "Ptuj" dhe fitues i shumë çmimeve kombëtare dhe ndërkombëtare. Në vitin 2006 bëhet asistent, kurse në vitin 2007 profesor bashkëpunëtor në Akademi për Teatër, radio, film dhe televizion në Lubjanë. Çmimet e tij janë: çmimi për produksionin më të mirë në festivalin e Teatrove në Maribor (S. Kane Cleansed, 2002 dhe "Lokomotiva e marrë", 2012 - SNG Drama Lubjanë); çmimi i parë në Festivalin "Luani i artë" në Umag (S. Kane Cleansed, 2002, SNG Drama Lubjanë), çmimi për produksionin më të mirë në "Ex Ponto" festivalin ("Dhimbja dhe vdekja" Sylvia Plath, 2003, SARTR Sarajeva në u koproduksion me "B-51" shoqatën nga Lubjana, 2003), tri çmime në Festivalin e Teatrove në Maribor për regjinë më të mirë ("Epi i Gilgameshit", 2006; teksti dhe adaptimi: Nebojsa Pop Tasiq, SMG, "Aeschylus Oresteia", 2009, SNG Drama Lubjanë dhe Alexander Nikolayevich Ostrovsky "Stuhia", 2012; MGL), çmimi "Buzëqeshja e artë" për regjinë më të mirë në Festivalin e 35-të Ditët e satirës në Zagreb (2011); Çmimi i Preshernit 2014), çmimi i gazetës Politika për regjinë më të mirë në Festivalin e 49-të Ndërkombëtar BITEF ("Iliada" e Homerit, 2015; MGL, SNG Drama Lubjanë dhe Cankarjev dom); çmimi Angjellko Shtimac për regjinë më të mirë në Festivalin e 23-të Ndërkombëtar të Skenave të Vogla në Rijekë ("Lokomotiva e çmendur", 2016, SNG Drama Lubjanë) dhe çmimi "Golden Laurel Wreath" për regjinë më të mirë Festivalin e 56-të Ndërkombëtar MESS në Sarajevë ("Mbreti Ibi" SNG Drama Lubjanë). Është fitues i më shumë se 30 çmimeve qoftë sllovene, qoftë atyre ndërkombëtare në mes të cilave është edhe çmimi prestigjioz i Evropës Premio Evropa për shfaqjen Mbreti Ibi në vitin 2017.

Barbara Folchitto

Barbara Folchitto is Italian actress who was trained at RADA-Royal Academy of Dramatic Art in London 1998; "PRIMA DEL TEATRO" European School of Acting– S.Miniato (Tuscany), 1997. She as well attended workshop on "The Cherry Orchard" by A. Checov directed by Nicolaj Karpov in 2002. She was a member of the Berlinale Talent Campus # 3, Berlin 2005. She is very active in the theatre : Teatro Greco – Siracusa 2000 "Oedipud the King" Sophocles, directed by Gabriele Lavia – 2012/2013; "Mother and the murderer" by Teatrino Clandestino 2003/2007 international tournée; "Napoletango" by Giancarlo Sepe directed by Giancarlo Sepe – international tournée 2011/2012; "The Seagull" directed by Sandro Mabellini – tournée 2009...She is active in the film industry: "Lo zio indegno" directed by Franco Brusati; "Le fate ignoranti" directed by Ferzan Ozpetek; "Beauty Queen Olivia" directed by Federica Martino; "La finestra di fronte" directed by Ferzan Ozpetek; "Provincia meccanica" directed by Stefano Mordini – Berlinale Film Festival 2005....

Barbara Folchitto, italijanska je glumica. Pohađala je Kraljevsku dramsku akademiju "RADA" u Londonu 1998. godine, kao i "Prima Del Teatro" evropsku školu glume – "S.Miniato" u Toskani 1997. godine. Učesnik je radionice "Višnjik"- Čehov u režiji Nicolaja Karpo-

va 2002. godine. Bila je i član "Berlinale kampusa za talente #3" 2005.godine. Aktivna je u pozorištu, a predstave u kojima je igrala između ostalih su: Teatro Greco – Siracusa 2000 "Kralj Edip" Sofokle u režiji Gabrielea Lavia – 2012/2013; "Majka i ubica" Teatrino

Clandestino 2003/2007 međunarodna turneja; "Napoletango" Giancarlo Sepe u režiji Giancarla Sepea– međunarodna turneja 2011/2012; "Galeb" A. Čehova u režiji Sandra Mabellinija– turneja 2009 ... Ostvarila je uloge u filmovima: "Lo zio indegno" u režiji Fran-

ca Brusata; "Le fate ignoranti", režija Ferzan Ozpetek; "Beauty Queen Olivia" (Ljepotica Olivia), režija Federica Martino; "La finestra di fronte" režija Ferzan Ozpetek; "Provincia meccanica" režija Stefano Mordini – Berlinski filmski festival 2005.godine...

Barbara Folchitto è un'attrice italiana che ha frequentato l'Accademia RADA (Royal Academy of Dramatic Art) a Londra nel 1998, nonché la scuola di teatro "Prima del Teatro" Scuola Europea per l'Arte dell'Attore, a San Miniato (Toscana) nel 1997. Ha, inoltre, partecipato al workshop "Il giardino dei ciliegi", A. Čehov, diretto da Nicolaj Karpov nel 2002. È stata membro del "Berlinale campus per i talenti # 3", Berlino 2005. È molto attiva nel teatro e tra gli spettacoli in cui ha recitato si trovano: Teatro Greco – Siracusa 2000 "Il re Edipo" del regista Gabriele Lavia, 2012/2013;

"Madre e Assassina" – Teatrino Clandestino, tournée internazionale 2003/2007; "Napoletango" del regista Giancarlo Sepe, tournée internazionale 2011/2012; "Il Gabbiano" A. Čehov, nella regia di Sandro Mabellini, tournée 2009... È attiva anche nell'industria cinematografica: "Lo zio indegno", regia di Franco Brusati; "Le fate ignoranti", regia di Ferzan Ozpetek; "Biuti Quin Olivia" (Beauty Queen Olivia), regia di Federica Martino; "La finestra di fronte", regia di Ferzan Ozpetek; "Provincia meccanica", regia di Stefano Mordini – Berlinale Film Festival 2005.

Barbara Folchitto je italijanska igralka. Leta 1998 je obiskovala Royal Academy of Dramatic Art - RADA v Londonu, leta 1997 pa S. Miniato, evropsko igralsko šolo PRIMA DEL TEATRO v Toskani. Leta 2002 je sodelovala na delavnici »Češnjev vrt« po Čehovu v režiji Nicolaja Karpova. Leta 2005 je bila članica Berlinale Talent Campus # 3. Aktivno se ukvarja z gledališčem, med drugim je sodelovala pri uprizoritvah: Teatro Greco — Sirakuze 2000, »Kralj Ojdipus«, Sofokles, režija Gabriele Lavia, 2012/13; »Madre e Assassina«, Teatrino Clandestino 2004/06, mednarodna turneja; »Napoletango«, Giancarlo Sepe, režija Giancarlo Sepe, mednarodna turneja 2011/12; »Utva«, A. P. Čehov, režija Sandro Mabellini, turneja 2009 ... Ustvarila je tudi vloge v filmih: »Lo zio indegno«, režija Franco Brusati; »Le fate ignoranti«, režija Ferzan Ozpetek; »Beauty Queen Olivia«, režija Federica Martino; »La finestra di fronte«, režija Ferzan Ozpetek; »Provincia meccanica«, režija Stefano Mordini - Berlinski filmski festival leta 2005 ...

Barbara Folchitto, aktore italiane e cila ka ndjekur Akademinë Mbretërore të Dramës "RADA" në Londër në vitin 1998, si dhe "Prima Del Teatro" shkollën evropiane të aktrimit – "S. Miniato" në Toskana në vitin 1997. Është pjesëmarrëse e punëtorisë "Vishnjik" - të Çehovit në regji të Nicolaj Karpov në vitin 2002. Ka qenë anëtare e "Berlinale kampusit për talente #3" në vitin 2005. Është aktive në teatër, kurse shfaqjet në të cilat ka luajtur përveç tjerash janë: Teatro Greco – Siracusa 2000 "Mbreti Edip" Sofokliu në regji të Gabriele Lavit – 2012/2013; "Nëna dhe vrasësi" Teat-

rino Clandestino 2003/2007 turneu ndërkombëtar; "Napoletango" Giancarlo Sepe në regji të Giancarlo Sepes – turneu ndërkombëtar 2011/2012; "Pulëbardha" e A. Çehovit në regji të Sandro Mabellini – turneu 2009 ... Ka realizuar role në filmat: "Lo zio indegno" në regji të Franco Brusati; "Le fate ignoranti" regjia e Ferzan Ozpetek; "Biuti Quin Olivia" (Bukuroshja Olivia) në regji të Federica Martino; "La finestra di fronte" në regji të Ferzan Ozpetek; "Provincia meccanica" në regji të Stefano Mordini – Festivali i Filmit në Berlin në vitin 2005...

Daniele Gaggianesi

Daniele Gaggianesi (1983) is Italian Actor. He graduated from the Art Academy Paolo Grassi. After his graduation he started acting in many theatre performances and TV and Film productions. Some of his theatre performances are: "La dea dell'informazione", directed by Lorenzo Loris, teatro Out Off; "Nella solitudine dei campi di cotone", directed by Virginia Landi; "Fino in culo al mondo", directed by Pablo Solari; "Al muro. Il corpo in Guerra", by Renata Molinari and directed by Massimiliano Speziani; "House of dead" directed by Patrice Chereau; "Volo 903" directed by Massimiliano Speziani, Piccolo Teatro and many others. He writes also poems in an old milanese dialect, for which he won various prizes. Based on his first book he created a show "Quando finissen i semafor". Apart from his work in theatre, poetry and music, he also plays guitar and clarinet.

Daniele Gaggianesi, (1983) italijanski je glumac. Diplomirao je na Umjetničkoj akademiji za glumu "Paolo Grassi". Nakon završetka školovanja glumio je u mnogim predstavama, filmovima i televizijskim produkcijama. Izdvajamo predstave: "La dea dell'in-

formazione", režija Lorenzo Loris, u pozorištu "Out Off"; "Nella solitudine dei campi di cotone", režija Virginia Landi; "Fino in culo al mondo", režija Pablo Solari; "Al muro. Il corpo in Guerra", po tekstu Renata Molinarija, a u režiji Massimiliana Speziana; "Elektra"

u režiji Patrice Chereau; "Volo 903", u režiji Massimiliana Speziana, u pozorištu "Piccolo Teatro" i mnoge druge. Bavi se pisanjem poezije na starom milanskom dijalektu, za koju je više puta nagrađivan. Kreirao je program

"Quand finissen & semafor" po motivima svog prvog romana. Osim rada u teatru, pisanja poezije i muzike, svira gitaru i klarinet.

Daniele Gaggianesi (1983) è un attore italiano. Si è laureato presso la Scuola di Teatro "Paolo Grassi". Finiti gli studi ha recitato in vari spettacoli teatrali, film e produzioni televisive. Tra gli spettacoli teatrali in cui ha recitato si trovano: "La dea dell'informazione", nella regia di Lorenzo Loris, il teatro "Out Off"; "Nella solitudine dei campi di cotone", nella regia di Virginia Landi; "Fino in culo al mondo", nella regia di Pablo Solari; "Al muro.

Il corpo in Guerra", il testo di Renato Molinari e la regia di Massimiliano Speziani; "House of Dead", nella regia di Patrice Chereau; "Volo 903" nella regia di Massimiliano Speziani, il teatro: "Piccolo Teatro" e vari altri. Scrive poesie in antico dialetto milanese per le quali ha vinto vari premi. In base a un suo romanzo ha creato uno show intitolato "Quand finissen & semafor". Suona la chitarra e il clarinetto.

Daniele Gaggianesi (1983) je italijanski igralac. Diplomirao je na školi za dramsko umetnost Paolo Grassi. Po zaključku školanja je igrao u številnih gledaliških uprizoritvah in filmskih ter televizijskih projektih. Med drugim v uprizoritvah: »La dea dell'informazione«, režija Lorenzo Loris, gledališče Out Off; »Nella solitudine dei campi di cotone«, režija Virginia Landi; »Fino in culo al mondo«, režija Pablo Solari; »Al muro. Il corpo in Guerra« po besedilu Renate Molinari, režija Massimiliano

Speziani; »Elektra«, režija Patrice Chereau; »Volo 903«, režija Massimiliano Speziani, gledališče Piccolo Teatro; »Da una casa di morti«, režija Patrice Chereau, Staatoper Berlin ... Poleg igranja piše pesmi v starem milanskem narečju, za katere je prejel že več nagrad. Po motivih svojega prvega romana je zasnoval uprizoritev »Quando finissen i semafor«. Poleg dela v gledališču in pisanja poezije ter komponiranja tudi igra kitaro in klarinet.

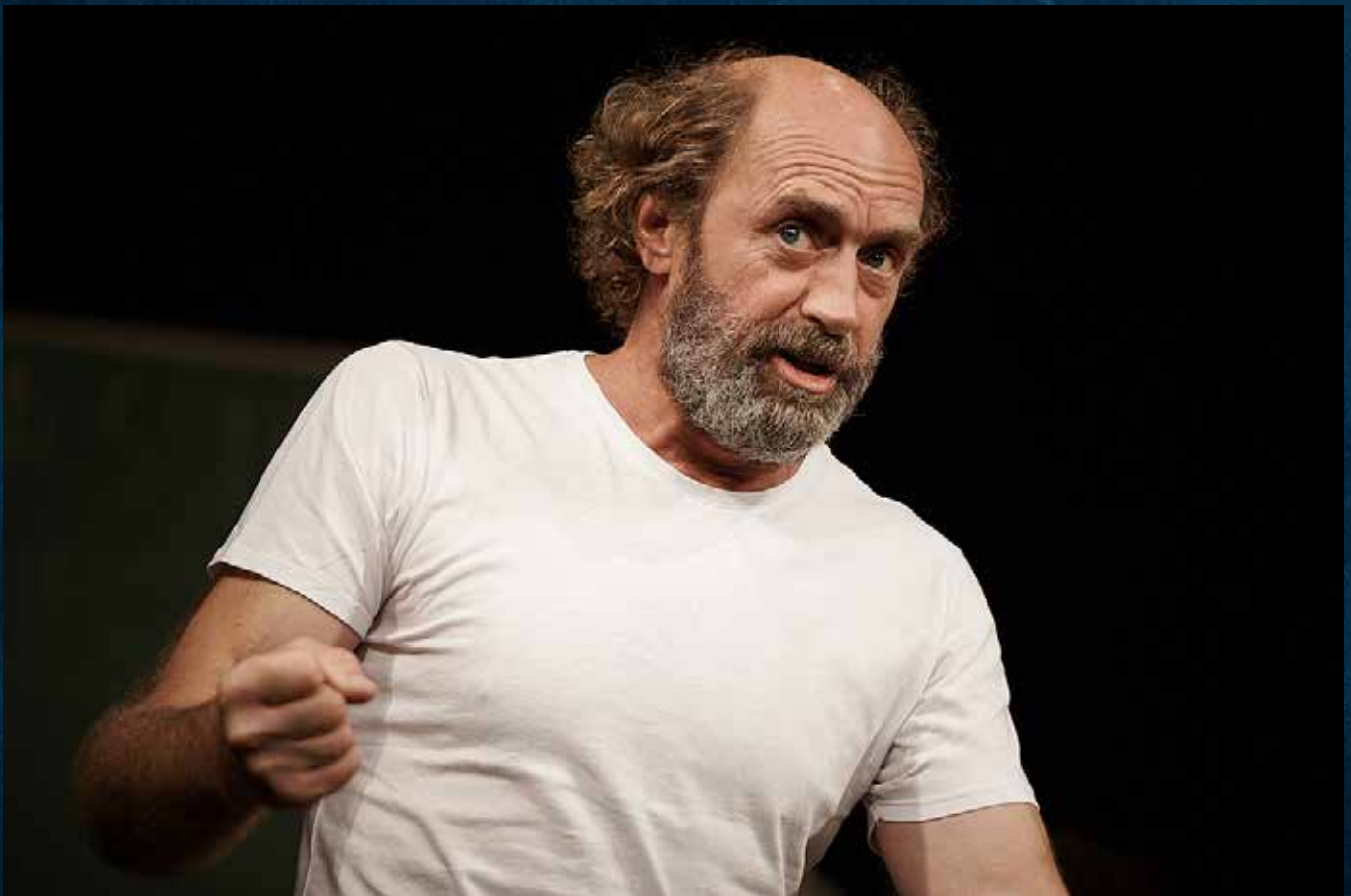
Daniele Gaggianesi, (1983) është një aktor italian. Është diplomuar në Akademinë e Artit për Aktrim "Paolo Grassi". Pas përfundimit të shkollimit ka aktruar në shumë shfaqje, filma dhe produksione televizive. Veçojmë shfaqjet: "La dea dell'informazione", në regji të Lorenzo Loris, në teatrin "Out Off"; "Nella solitudine dei campi di cotone", në regji të Virginia Landi; "Fino in culo al mondo", në regji të Pablo Solari; "Al muro. Il corpo in Guerra", sipas tekstit të Renato Molinarit dhe

në regji të Massimiliano Speziani; "Elektra" në regji të Patrice Chereau; "Volo 903" në regji të Massimiliano Speziani, në teatrin "Piccolo Teatro" dhe shumë të tjera. Merret me shkrimin e poezive në dialektin e vjetër të Milanos, për ç'gjë shumë herë është shpërblyer. Ka krijuar programin "Quand finissen & semafor" sipas motiveve të romanit të tij të parë. Përveç punës në teatër, merret edhe me shkrimin e poezisë dhe muzikës, luan në kitarë dhe klarinet.

Janez Škof

Janez Škof (1960), studied acting on Slovenian national Academy for Theatre, Radio, Film and Television and graduated in 1984. He worked in all Slovenian theatres, as well as in several off-scene theatres and experimental groups in Ljubljana. After the studies he was engaged in the ensemble of Ljubljana City Theatre, and performed in Slovene National Theatre Maribor and Slovene Youth Theatre at the same time. In that period he created, among others, three roles, which are now being regarded as anthological in Slovenian theatre history: Klement Jug, the main role in "The fall of Klement" (City Theatre Ljubljana 1988, dir. Janez Pipan), Doctor Faust in Goethes „Faust" (SNT Maribor, 1990, dir. Tomaž Pandur) and Sultan Shaker in "Scheherazade" (Slovene Youth Theatre, 1989, dir. Tomaž Pandur). For those roles he was awarded many times in Slovenia as well as in the International Theater Festival in Sarajevo (MESS), and Serbian theatre festival Sterijino Pozorje in Novi sad. In 1991 he became a part of the ensemble of Slovenian Youth Theatre in Ljubljana. Since 2003 he is employed in Slovenian National Theatre Drama Ljubljana. He worked

with all Slovenian most respected theatre directors, among which he had a continuity of collaboration with Diego de Brea, with whom he created the main role of King Edward the second (C. Marlowe; Edward II.), for which he was awarded with Borštnik award on Slovenian National Theatre festival in 2005. Apart of his rich and successful artistic theatre career he was also starring on film and TV. He gained recognition of wider television audience with his roles in several popular Slovenian TV series. Besides that he also is engaged in music, he started with solo interpretations of most prominent Slovenian poets (Dane Zajc, Milan Jesih), whose poems he set to music with diatonic accordion. Later, in collaboration with several other artists, he founded a band „Čompe", which is still active and well recognized today. In 2018 he was awarded with Borštnik ring award for lifetime acting achievement, on the Festival of Slovenian Theatre in Maribor. In his last decade he continuously works with the director Jernej Lorenci, with whom he created some of the most prominent roles of contemporary Slovenian theatre.

Janez Škof, (1960) slovenački je glumac koji je diplomirao glumu na Akademiji za pozorište, radio i film u Ljubljani, 1984. godine. Radio je u mnogim slovenačkim pozorištima, alternativnim grupama i glumačkim udruženjima širom Slovenije. Nakon završetka studija bio je angažovan u Gradskom pozorištu u Ljubljani. Nastupa i u nacionalnom tetaru u Mariboru i Slovenačkom pozorištu za mlade. U to vrijeme, ostvario je tri uloge koje se smatraju antologijskim u istoriji slovenačkog teatra: Klement Jug, glavna uloga u predstavi "Klementov pad" (Gradsko pozorište Ljubljana 1988, u režiji Janeza Pipana), Doktor Faust u Geteovom „Faustu" (SNG Maribor, 1990, u režiji Tomaža Pandura) i Sultan Šaker u "Šeherezadi" (Slovenačko pozorište mladih 1989, u režiji Tomaža Pandura). Dobitnik je velikog broja nagrada kako u Sloveniji, tako i u regionu (MESS u Sarajevu, Sterijino pozorje u Novom Sadu). Godine 1991. postaje stalni član Slovenačkog pozorišta mladih. Od 2003. godine stalan je član Slovenačkog narodnog pozorišta Drama Ljubljana. Radio je sa istaknutim rediteljima, najduže je saradivao sa rediteljem Diegom De Breom,

sa kojim je kreirao ulogu Kralj Edvard II (C. Marlowe: Edward II., SNG Drama Ljubljana), za koju je nagrađen na Slovenskom teatarskom festivalu 2005. godine nagradom Borštnik. Osim u teatru, imao je zapažene uloge na filmu i TV serijama. Bavi se muzikom, poznat je po solo interpretacijama poznatih slovenačkih pjesnika (Dane Zajc, Milana Jesiha). Sa grupom umjetnika osnovao je bend "Čompe". Godine 2018. nagrađen je Borštnikovim prstenom za životno djelo na pozorišnom festivalu u Mariboru. Posljednjih deset godina intenzivno radi sa rediteljem Jernejem Lorencijem, sa kojim je kreirao neke od najistaknutijih uloga savremenog slovenačkog teatra.

Janez Škof (1960) è un attore sloveno che si è laureato in Recitazione presso l'Accademia di Teatro, Film, Radio e Televisione dell'Università di Lubiana nel 1984. Ha lavorato in vari teatri sloveni, teatri fuori scena e compagnie alternative in tutta la Slovenia. Dopo aver finito gli studi ha cominciato a lavorare nel Teatro Comunale di Lubiana recitando nello stesso tempo anche nel Teatro Nazionale di Maribor, nonché nel Teatro Sloveno dei Giovani. In quel periodo, tra tanti altri, ha creato tre ruoli considerati ruoli memorabili della storia del teatro sloveno: Klement Jug, protagonista dello spettacolo teatrale "La caduta di Clemente" (Klementov padec) (Teatro Comunale di Lubiana 1988, regia di Janez Pipan), Dottor Faust nell'opera teatrale "Faust", Goethe (SNG Maribor, 1990, regia di Tomaz Pandur) e Sultano Shahriyar (Sultan Šakhijar) nel "Sherazade" (Šeherezada) (Teatro Sloveno dei Giovani, 1989, regia di Tomaz Pandur). Per questi ruoli è stato premiato varie volte sia in Slovenia che in altri Paesi della regione come anche al Festival Internazionale del Teatro di Sarajevo (MESS), nonché al Festival Serbo del Teatro "Sterijino Pozorje" a

Novi Sad. Nel 1991 è diventato membro della compagnia del Teatro Sloveno dei Giovani. A partire dal 2003 è impiegato presso il Teatro Nazionale Sloveno Drama Lubiana. Ha lavorato con tutti i registi sloveni di spicco, tra cui Diego de Brea con il quale ha una continua collaborazione e insieme al quale ha creato il ruolo protagonista del Re Edoardo II (C. Marlowe; Edward II), per il quale è stato premiato con il premio "Borštnik" al Festival Sloveno del Teatro nel 2005. Oltre alla sua ricca carriera artistico-teatrale, ha recitato anche nei film e nelle serie televisive. Si occupa anche di musica, è conosciuto per le sue interpretazioni delle opere dei poeti sloveni più conosciuti (Dane Zejc, Milan Jesih) che ha messo in musica. Insieme ad un gruppo di artisti ha formato una band intitolata "Čompe", che è attiva e riconosciuta a giorno d'oggi. Nel 2018 ha ricevuto il premio alla carriera "Borštnikov prstan" (L'anello di Borštnik) al Festival Sloveno del Teatro a Maribor. Negli ultimi anni lavora intensamente con il regista Jernej Lorenci, con cui ha creato alcuni dei personaggi più importanti del teatro sloveno contemporaneo.

Janez Škof (1960) je slovenski igralec, ki je leta 1984 diplomiral iz dramske igre na ljubljanski Akademiji za gledališče, radio, film in televizijo. Igral je v številnih slovenskih gledališčih, alternativnih skupinah in igralskih družinah povsod po Sloveniji. Po končanem študiju je bil angažiran v Mestnem gledališču ljubljanskem. Nastopal je tudi v Drami SNG Maribor in v Slovenskem mladinskem gledališču. V tistem obdobju je oblikoval tri vloge, ki veljajo v zgodovini slovenskega gledališča za antologijske: Klementa Juga, glavni lik v »Klementovem padcu« (Mestno gledališče ljubljansko, 1988, režija Janez Pipan), doktorja Fausta v Goethejevem »Faustu« (Drama SNG Maribor, 1990, režija Tomaž Pandur) in sultana Šakerja v »Šeherezadi« (Slovensko mladinsko gledališče, 1989, režija Tomaž Pandur). Prejel je veliko nagrad, tako v Sloveniji kot tudi širše (MESS v Sarajevu, Sterijino pozorje v Novem Sadu ...). Leta 1991 je postal stalni član Slovenskega mladinskega gledališča. Od leta 2003 pa je stalni član Slovenskega narodnega gledališča Drama Ljubljana. Sodeloval je s pomembnimi režiserji, najdaljše sodelovanje ga veže z Diegom de Breon, s katerim je ustvaril vlogo kralja Edvarda Drugega (C. Marlowe »Edvard Drugi«, SNG Drama Ljubljana), za katero je leta 2005 prejel Borštnikovo nagrado na osrednjem slovenskem gledališkem festivalu. Poleg gledaliških je ustvaril tudi opazne filmske in televizijske vloge. Ukvarja se z glasbo, znane so njegove izvirne interpretacije poezije velikih slovenskih pesnikov (Dane Zajc, Milan Jesih). Z več drugimi umetniki je ustanovil glasbeno skupino Čompe. Leta 2018 je na Festivalu Borštnikovo srečanje v Mariboru prejel Borštnikov prstan za življenjsko delo. Zadnjih deset let intenzivno sodeluje z režiserjem Jernejem Lorencijem, s katerim je ustvaril nekaj najpomembnejših vlog v sodobnem slovenskem gledališču.

Janez Škof, (1960) është një aktor slloven i cili është diplomuar në aktrim në Akademi për Teatër, radio dhe film në Lubjanë në vitin 1984. Ka punuar në shumë teatro sllovene , në grupe alternative dhe shoqata të aktrimit anë e kënd sllovenisë. Pas përfundimit të studimeve ka qenë i angazhuar në Teatrin e Qytetit në Lubjanë. Ka interpretuar edhe në Teatrin Kombëtar në Maribor dhe në Teatrin Slloven për të Rinj. Në atë kohë, ka realizuar tri role të cilat konsiderohen antologjike në historinë e teatrit slloven: Klement Jug, roli kryesor në shfaqje "Rënia e Klementit" (Teatri i Qytetit Lubjanë 1988, në regji të Janez Pipan), Doktor Fausti në „Faustin“ e Getës (SNG Maribor, 1990, në regji të Tomazh Pandur) dhe Sulltan Shaker në "Sheherzada" (Teatri Slloven i të Rinjve 1989, në regji të Tomazh Pandur). Është fitues i një numri të madh të çmimeve si në Slloveni, ashtu edhe në rajon (MESS në Sarajevë, Sterijino pozorje në Novi Sad). Në vitin 1991 bëhet

anëtarë i përhershëm i Teatrit Slloven i të Rinjve. Nga viti 2003 është anëtarë i përhershëm i Teatrit Popullor Slloven Drama Lubjanë. Ka punuar me regjisor të rëndësishëm, më së shumti ka bashkëpunuar me Diego De Breon, me të cilin ka krijuar rolin e Mbretit Eduard II (C. Marlowe: Edward II., SNG Drama Lubjanë), për të cilin është shpërblyer në Festivalin Slloven të Teatrove në vitin 2005 me çmimin Borshtnik. Përveç në teatër, ka pasur role të dukshme në film dhe serialet e TV-së. Merret me muzikë, është i njohur me solo interpretimet e poetëve të njohur slloven (Dane Zajc, Milan Jesih). Me një grup të artistëve ka themeluar bendin "Čompe". Në vitin 2018 është shpërblyer me myhyrin e Borshtnikovit për vepër jetësore në Festivalin e Teatrove në Maribor. Gjatë dhjetë vjetëve të fundit intensivisht punon me regjisorin Jernej Lorenci, me të cilin ka krijuar disa nga rolet më të dalluara të Teatrit Bashkëkohor Slloven.

Jelena Laban

Jelena Laban (1998) is an Art Academy student in Cetinje, in the class of Professor Branislav Mićunović. She has completed the second year of her studies and she is acting in the performance "Capital", directed by Andras Urban, and produced by the Royal Theatre "Zetski dom", Cetinje. She received the award for the Best Young Actress at the Festival "Teatar na raskršcu" in Nis.

Jelena Laban, (1998) studira glumu na Fakultetu dramskih umjetnosti - Cetinje, u klasi profesora Branislava Mićunovića, odsjek gluma. Upravo je završila II godinu studija. Glumi u predstavi "Kapital",

režija Andraš Urban, u produkciji Kraljevskog pozorišta "Zetski dom" - Cetinje. Dobitnica je nagrade za najbolju mladu glumicu na festivalu "Teatar na raskršću" u Nišu.

Jelena Laban (1998) studia Recitazione presso la Facoltà delle Arti Drammatiche di Cetinje, nella classe del professor Branislav Micunovic. Ha terminato il secondo anno di studi e attualmente recita nello spettacolo teatrale "Kapital", diretto da Andraš Urban e prodotto dal Teatro Reale "Zetski dom" - Cetinje. Ha vinto il premio per la migliore giovane attrice al Festival "Teatar na raskršću" a Niš.

Jelena Laban (1998) študira dramsko igro na Fakulteti za gledališko umetnost Cetinje, v razredu profesorja Branislava Mićunovića. Pravkar je končala drugi letnik študija. Igra v uprizoritvi »Kapital« reži-

serja Andrása Urbána, Kraljevsko pozorište Zetski dom, Cetinje. Na festivalu Teatar na raskršću v Nišu je prejela nagrado za najboljšo mlado igralko.

Jelena Llaban, (1998) Studion aktrimin në Fakultetin e Arteve Dramatike - Cetine, në klasën e profesor Branisllav Miqunoviqit, dega e aktrimit. Posa e ka përfunduar vitin e II të studimeve. Luan në shfaqjen "Kapitali", në regji të Andrash Urban, në produksion të Tetrit Mbretëror "Zetski dom" - Cetinë. Është fituese e çmimit për aktoren më të mirë të re në Festivalin "Teatri në udhëkryq" në Nish.

Matia Llupa

Matia Llupa (1994) is Albanian Actor. He graduated acting at the Academy of Arts in Tirana in 2015. and continued to study acting in theatre in Milan, in the Teatro Arsenale. He was active in the theatre, and some of the performances he played in, are: "Mother and child" directed by Dino Mustafić, "Luna Park" (Teatro Arsenale) by Kuniaki Ida & Maria Spreafico, "The Lion King" directed by Ina Morinaj, "Seagull" (Chekov) directed by Timo Flloko, "The Importance of being Ernest" (Hemmingway) directed by Driada Dervisi and many others. He was as well active in short moves and commercials. He speaks Italian and English.

Matia Llupa (1994). Albanski glumac, završio je glumu na Fakultetu za umjetnost u Tirani 2015. godine, nakon čega odlazi na doškolovanje u Milano u Teatar Arsenale. Aktivan je u pozorištu, a neke od predstava u kojima je igrao su: „Majka i dijete“ u režiji Dina Mustafića, „Luna park“ (Arsenale

teatar) u režiji Kuniaki Ide i Maria – Spreafio, „Kralj lav“ u režiji Ine Morinaj, „Galeb“ (Čehov), režija Timo Flloko, „Važno je zvati se Ernest“ rediteljke Dirade Dervisi i mnoge druge. Glumio je u kratkim filmovima i reklamama. Govori italijanski i engleski jezik.

Matia Lupa (1994) è un attore albanese che si è laureato presso l'Accademia d'Arte Drammatica a Tirana nel 2015, e che si è successivamente perfezionato lavorando nel Teatro Arsenale di Milano. È attivo nel teatro. Alcuni degli spettacoli in cui ha recitato sono: "Majka i dijete" nella regia di Dino Mustafić, "Luna park" (Arsenale teatro) di Kuniaki Ida e Maria Spreafio, "Il re leone" nella regia di Ina Morinaj, "Il Gabbiano" (Cechov) nella regia di Timo Flloko, "L'importanza di chiamarsi Ernesto" (Hemingway), nella regia di Driada Dervisi, ecc. Ha recitato nei vari cortometraggi e pubblicità. Parla l'italiano e l'inglese.

Matia Llupa (1994) je albanski igravec, ki je leta 2015 končal študij dramske igre na Umetniški akademiji v Tirani, zatem pa nadaljeval študij v Teatru Arsenale v Milanu. Nastopa v gledališču, nekatere od njegovih uprizoritev so: »Mati in sin«, J. Fosse, režija Dino Mustafić; »Luna Park«, Ku-

niaki Ida & Maria Spreafico, Teatro Arsenale; »The Lion King«, režija Ina Morinaj; »Utva«, režija Timo Flloko; »The Importance of being Ernest«, režija Driada Dervishi... Poleg tega nastopa tudi v kratkih filmih in reklamah. Govori italijansko in angleško.

Matia Llupa (1994). Aktor shqiptar, ka përfunduar aktrimin në Fakultetin e Arteve në Tiranë në vitin 2015, pas së cilit shkon në shkollimin shtesë në Milano në Teatrin Arsenale. Është aktiv në teatër, ndërsa disa nga shfaqjet në të cilat ka luajtur janë: "Nëna dhe fëmija" në regji të Dino Mustafiqit, "Luna park" (Arsenale teater) në regji të Kuniaki Idës dhe Maria – Spreafio, "Mbreti Iuan" në regji të Ina Morinaj, "Pulëbardha" (Çehovi) në regji të Timo Flloko. "Me rëndësi është të quhesh Ernest" të regjisores Dirada Dervishi dhe shumë të tjera. Ka luajtur në filma të shkurtër dhe reklama. Flet gjuhën italiane dhe gjuhën angleze.

Karmen Bardak

Karmen Bardak (1990). She graduated Academy of Arts in Cetinje in 2013 in the class of Professor Branislav Micunovic. She made several significant theatre roles in Montenegro and the region. The Theatre performances she played are: "Njegos, vatre", "Encyclopedia of the lost time", "Katzelmacher", "Njegos and me", "The dream on the Christmas Eve", "The Three penny Opera", "Hansel and Gretel", "One flew over Cucko's nest", "Everyman Djilas", "Povratak", "Persone non grate", "Jao moj Jagose", "Penelopijada", "Chapter 23 & 24", "Hronika Galeb", "Dva u jedan"...

In 2013 she was awarded by the National Theatre of Montenegro with an award "Actress of the Season". In 2017 she was awarded with the title "The best young actress" in the Puppet Theatre Festival "Dusko Radovic'.

Karmen Bardak, (1990). Diplomirala je na Fakultetu dramskih umjetnosti na Cetinju, 2013. godine, u klasi profesora Branislava Mićunovića, odsjek gluma. Ostvarila je više zapaženih pozorišnih uloga u

Crnoj Gori i regionu. Izdvajamo pozorišne predstave: „Njekoš, vatre“, „Enciklopedija izgubljenog vremena“, „Njekoš i ja“, „Žabar“, „San na Božić“, „Opera za tri groša“, „Ivica i Marica“, „Let iznad kukavičijeg gni-

jezda", "Everyman Đilas", "Povratak", "Persone non grate", "Jao, moj Jagoše", "Penelopijada", "Poglavlja 23 i 24", "Hronika, Galeb", "Dva u jedan"...
Dobitnica je nagrada: 2013. godišnja nagrada

Crnogorskog narodnog pozorišta za glumicu sezone; 2017. godine nagrada na Susretima lutkarskih pozorišta Duško Radović za najbolju mladu glumicu...

Karmen Bardak (1990). Si è laureata presso l'Accademia d'Arte Drammatica, a Cetinje, nel 2013, nella classe del prof. Branislav Mićunović, sezione: Recitazione. Ha recitato vari ruoli importanti negli spettacoli teatrali sia in Montenegro che in altri Paesi della regione. Tra questi spettacoli distinguiamo i seguenti: "Njehoš, vatre", "Enciklopedija izgubljenog vremena", "Njehoš i ja", "Žabar", "San na Božić", "Opera za tri groša", "Ivica i Marica", "Let iznad kukavičjeg gnijezda", "Everyman Đilas", "Povratak", "Persona non grata", "Jao, moj Jagoše", "Penelopijada", "Poglavlja 23 i 24", "Hronika, Galeb", "Dva u jedan"...
Ha vinto vari premi: nel 2013 il premio del Teatro Nazionale del Montenegro per l'attrice della stagione; nel 2017 il premio per la migliore giovane attrice consegnato dal Festival del Teatro dei Burattini "Duško Radović"...

Karmen Bardak (1990) je leta 2013 diplomirala iz dramske igre na Fakulteti za gledališko umetnost Cetinje, razred profesorja Branislava Mićunovića. V Črni gori in širše je ustvarila več opaznih gledaliških vlog. Med drugim v uprizoritvah: »Njehoš, vatre«, »Enciklopedija izgubljenog vremena«, »Njehoš i ja«, »Žabar«, »San na Božić«, »Opera za tri groša«, »Ivica i Marica«, »Let iznad kukavičjeg gnijezda«,

»Everyman Đilas«, »Povratak«, »Persone non grate«, »Jao, moj Jagoše«, »Penelopijada«, »Poglavlja 23 i 24«, »Hronika Galeb«, »Dva u jedan« ... Leta 2013 je prejela nagrado Crnogorskoga narodnoga pozorišta za igralko leta, leta 2017 pa nagrado za najboljšo mlado igralko na Srečanjih lutkovnih gledališč Duško Radović.

Karmen Bardak, (1990). Është diplomuar në Fakultetin e Arteve Dramatike – Cetinë në vitin 2013, në klasën e profesor Branislav Mićunoviçit, dega e aktrimit. Ka realizuar disa role të dalluara teatrore në Mal të Zi dhe rajon. Veçojmë shfaqjet teatrale: "Njegoshi, zjarret", "Enciklopedia e kohës së humbur", "Njegoshi dhe unë", "Gjuajtësi i bretkosave", "Ëndrra në Krishtlindje", "Opera për tre grosh", "Ivica dhe Marica", "Fluturimi mbi varrin e qyqes", "Everyman Gjillas", "Kthimi", "Personat e padëshiruara", "Vaj medet, Jagoshi im", "Penelopiada", "Kapitujt 23 dhe 24", "Kronika, Pulëbardha", "Dy në një"...

Është fituese e çmimeve: 2013 çmimi vjetor i Teatrit Popullor Malazez për aktoren e sezonit; 2017 çmimi në Takimet e Teatrove të Kukullave Dushko Radović për aktoren më të mirë të re...

Krist Lleshi

Krist Lleshi is an Albanian actress. She graduated in the "University of Arts", branch: Acting. Level: Master 2012-2015 in Tirana. Theater role and work rankings: Ingrid, "Jugori", Reiner W. Fassbinder, Migjeni Theater, directed by Dino Mustafić ; "Reigen", Migjeni Theater, directed by Alois Galle; Claire - "Two character play", Tennessee Williams, Experimental Theater Kujtim Spahivogli, directed by : Igli Zarka; Elmira- "Tartuf" Moliere, Migjeni Theater, directed by: Kushtrim Bekteshi; Jill Mason - "Equus" Peter Shaffer, National Theater, directed by : Dino Mustafić; Amanda Wingfield - "Glass Manager" Tennessee Williams; Titania - "The Dream of a Summer Night" William Shakespeare, directed by : Driada Dervishi; - Baroness of Sotenviel "Zhorzh Dande" Moliere; Irina Nikollajevna Arkadin "The Seagull" Anton Cekhov; Corpse - "General Evidence is Death Warned" directed by : Stefan Capaliku. She was trained in Commedia dell'Arte workshop several weeks on a theater form of XVI century which was mainly based on improvisation and masks. " Bread" workshop and performance by Ema Andrea & Students.

Krist Lleshi albanska je glumica. Diplomirala je na Akademiji umjetnosti, odsjek gluma 2015. godine u Tirani. Njene uloge u pozorištu su sledeće: Ingrid, "Jugori", R.W. Fassbinder - Migjeni Theater, u režiji Dina Mustafića ; "Reigen", u pozorištu Migjeni –

režija Alois Galle; Claire- " Predstava od dva lika", Tennessee Williams - Eksperimentalni teatar Kujtim Spahivogli, režija Igli Zarka; Elmira, "Tartuf" Moliere - Migjeni pozorište , režija Kushtrim Bekteshi; Jill Mason, "Equus" - Peter Shaffer, Narodno

pozorište - režija Dino Mustafić; Amanda Wingfield, "Glass Manager" - Tennessee Williams; Titania, "San ljetnje noći" - W. Šekspir u režiji Driada Dervishi; Baroness of Sotenviel, "Zhorzh Dande" - Molijer; Irina Nikolajevna Arkadin, "Galeb" - Antona Čehova;

Corpse, "General Evidence is Death Warned" reditelja Stefana Capaliku. Pohađala je radionice "Commedia dell'Arte" bazirane na teatarskim formama XIV vijeka - maskama i improvizacijama kao i "Bread" radionicu i performans u izvođenju "Eme Andree & Studenti".

Krist Lleshi è un attrice albanese. Si è laureata presso l'Accademia d'Arte Drammatica, a Tirana, nel 2015, sezione: Recitazione. I suoi ruoli sono stati: Ingrid, "Jugori", R.W. Fassbinder - teatro Migjeni, regia: Dino Mustafić; "Reigen" - teatro Migjeni, regia: Alois Galle; Claire, "Spettacolo di due personaggi", Tennessee Williams - Teatro sperimentale Kujtim Spahivogli, regia: Igli Zarka; Elmira, "Tartuf" Molier - Migjeni teatro, regia: Kushtrim Bekteshi; Jill Mason, "Equus" - Peter Shaffer, Teatro Nazionale - regia: Dino Mustafić; Amanda Wingfield, "Glass Manager" - Tennessee Williams; Titania, "Il sogno di una notte di mezza estate" - W. Šekspir, regia: Driada Dervishi; Baroness of Sotenviel, "Zhorzh Dande" - Molijer; Irina Nikolajevna Arkadin, "Il Gabbiano" - Anton Čechov; Corpse, "General Evidence is Death Warned", regia: Stefan Capaliku. Ha frequentato il workshop: "Commedia dell'Arte" basato sulle forme teatrali del XIV secolo - maschere e improvvisazioni, come anche il workshop e performance "Bread" di "Eme Andree & Studenti".

Krist Lleshi je albanska igralka. Leta 2015 je diplomirala na Umetniški akademiji v Tirani, smer dramska igra. Njene gledališke vloge: Ingrid, »Katzelmacher«, R. W. Fassbinder, gledališče Migjeni, režija Dino Mustafić; »Reigen«, režija Alois Galle, gledališče Migjeni; Claire, »Two Character Play«, T. Williams, eksperimentalno gledališče Kujtim Spahivogli, režija Igli Zarka; Elmira, »Tartuffe«, Molière, gledališče Migjeni, režija Kushtrim Bekteshi; Jill Mason, »Equus«, P. Shaffer, Narodno pozorište, režija Dino Mustafić; Amanda

Wingfield, »Steklena menežerija«, T. Williams; Titanija, »Sen kresne noći«, W. Shakespeare, režija Driada Dervishi; Madame de Sotenville, »Georges Dandin«, Molière; Irina Nikolajevna Arkadina, »Utva«, A. P. Čehov; Corpse, »General Evidence is Death Warned«, režija Stefan Capaliku. Obiskovala je delavnice commedie dell'arte, ki so temeljile na gledaliških formah iz šestnajstega stoletja, torej na maskah in improvizaciji, pa tudi delavnico in performans »Bread« Eme Andrea & Students.

Krist Lleshi është aktore shqiptare. Ka diplomuar në Akademinë e Arteve, degën e aktrimit në vitin 2015 në Tiranë. Rolet e saj në teatër janë si në vazhdim: Ingridi, "Jugori", R.W. Fassbinder - Migjeni Theater, në regji të Dino Mustafiqit; "Reigeni", në tetrin Migjeni - regjia Alois Galle; Claire-"Shfaqja prej dy personazheve", Tennessee Williams - Teatri Eksperimental Kujtim Spahivogli, regjia e Igli Zarkës; Elmira, "Tartufi", Molieri - Tetri Migjeni, në regji të Kujtim Bekteshit; Jill Mason, "Equus"- Peter Sheffer, Tetri Popullor në regji të Dino Mustafiqit, Amanda Wingfield, "Glasss Manager"- Tennessee Williams; Titania, "Ëndrra e një nate vere" - W. Shekspir në regji të Driada Dervishit; Baroness of Sotenviel, zhorzh Dande" - Moliri; Irina Nokolajevna Arkadin "Pulbardha" - Anton Çehovi; Corpse, "General Evidence is Death Warned" të regjisorit Stefan Çapaliku. Ka ndjekur punëtoritë "Commedia dell'Arte" të bazuar në format teatrore të shekullit XIV - me maska dhe improvizime si dhe "Bread" punëtorinë dhe performansën në interpretim të "Ema Andreeas & Studentët".

Maruša Majer

Maruša Majer has finished studies of comparative literature at the Faculty of Arts of the University of Ljubljana, before enrolling on Slovenian national Academy for Theatre, Radio, Film and Television in Ljubljana, where she graduated from acting in 2015. Since 2000, she was engaged in many theatre, dance, and performance art projects. She worked as a free-lance actress in almost all Slovenian institutional and off-scene theatres, and has starred as leading actress in numerous Slovenian short movies, as well as in three feature films, for which she won several awards. For her work in theatre and on film she was awarded Prešeren Fund prize in 2019, the greatest Slovenian national award for art and culture achievements. Beside that she won Golden Arena in Pula International film festival (2018), as well as Vesna prize for leading female role on Slovenian Film Festival in 2017. for the role of Mara in film Ivan, for which she was also selected for the 20th edition of European shooting star and presented with the European shooting stars award at the 67th Berlin International Film Festival 2017. In 2017 she was awarded on Slovenian National Theatre Festival Borštnikovo srečanje for her role in the show of Jernej Lorenci (Vladimir Majakovski: Cockroach), in 2013, she received the Best Actress Award at the International Festival of Children's Theatres in Serbia's Subotica. Since 2018, she is employed in the ensemble of Slovenian National Theatre Drama Ljubljana.

Maruša Majer (1985). Završila je komparativnu književnost na Univerzitetu u Ljubljani, prije nego je upisala glumu na Akademiji za pozorište, film, radio i televiziju u Ljubljani gdje je diplomirala 2005. godine. Od 2000. godine aktivna je u pozorištima u

Sloveniji, kao i u mnogim plesnim i performativnim projektima. Radila je kao slobodan umjetnik u mnogim teatrima kao i u slovenačkim off scenama. Glumila je u kratkim filmovima, kao i u tri igrana filma za koja je osvojila brojne nagrade. Godine 2019.

dobila je Prešernovu nagradu za umjetnička i kulturna dostignuća. Takođe, godinu ranije osvojila je Zlatnu Arenu na festivalu u Puli, prvu nagradu Vesna na slovenačkom filmskom festivalu 2017. Za ulogu Mare u filmu "Ivan", selektovana je za 20. nominaciju za Evropsku zvijezdu u usponu i predstavljena na dodjeli nagrade Zvijezda u usponu na 67. Međunarodnom filmskom

festivalu u Berlinu. Iste 2017. godine dobila je nagradu Borštnik na Slovenačkom narodnom pozorišnom festivalu za ulogu u predstavi Jerneja Lorencija (Vladimir Majakovski: Buba). Godine 2013. dobila je nagradu za najbolju glumicu na Međunarodnom dječjem festivalu u Subotici. Od 2018. stalni je član SNG Drama Ljubljana.

Maruša Majer (1985). Si è laureata in Letteratura Comparata presso l'Università di Lubiana, prima di essersi iscritta agli studi di recitazione all'Accademia di Teatro, Film, Radio e Televisione dell'Università di Lubiana, che ha terminato nel 2005. A partire dal 2000 lavora attivamente nei teatri sloveni e partecipa ai vari progetti di danza e performance. Ha lavorato come artista free-lance in diversi teatri tra cui anche i teatri fuori scena sloveni. Ha recitato in alcuni cortometraggi e in tre film che le hanno portato diversi premi. Nel 2019 ha vinto il premio "Prešern" per i risultati artistici e culturali raggiunti, mentre l'anno precedente aveva vinto il premio "Zlatna Arena" (Arena d'Oro) al Festival di Pola; il primo premio "Vesna" al festival del cinema sloveno nel 2017. Per il suo ruolo di Mara nel film "Ivan" è stata scelta per la ventesima nominazione per il premio "Stella europea nascente" ed è stata presentata alla cerimonia di premiazione con la Stella nascente al 67° Festival cinematografico internazionale di Berlino. Nello stesso anno, 2017, ha vinto il premio "Borštnik" al Festival di teatro nazionale sloveno per il ruolo nello spettacolo teatrale di Jernej Lorenci (Vladimir Majakovski: Buba). Nell'anno 2013 ha vinto il premio per la migliore attrice al Festival Internazionale per Bambini di Subotica. A partire dal 2018 è membro della compagnia del Teatro Nazionale Sloveno Drama Lubiana.

Maruša Majer (1985) je končala študij primerjalne književnosti na Filozofski fakulteti v Ljubljani, preden se je vpisala na študij dramske igre na Akademiji za gledališče, radio, film in televizijo, kjer je diplomirala leta 2005. Od leta 2000 je igrala v gledališčih po Sloveniji, pa tudi v številnih plesnih projektih in performansih. Kot svobodna umetnica je delovala v institucionalnih gledališčih in na slovenski off sceni. Igrala je v kratkih filmih in v treh celovečernih filmih, za kar je prejela številne nagrade. Za svoje dosežke v gledališču in na filmu je leta 2019 dobila nagrado Prešernovega sklada, najpomembnejšo slovensko državno priznanje za dosežke na področju

umetnosti in kulture. Leto prej je prejela zlato areno na puljskem festivalu, leta 2017 pa nagrado vesna na slovenskem filmskem festivalu. Zaradi vloge Mare v filmu »Ivan« je bila izbrana za nagrado European Shooting Star za mlade igralske talente na Berlinalu in se udeležila 67. mednarodnega filmskega festivala v Berlinu. Istega leta je dobila Borštnikovo nagrado na Festivalu Borštnikovo srečanje za vlogo v uprizoritvi Jerneja Lorencija (V. Majakovski: »Stenica«). Leta 2013 je dobila nagrado za najboljšo igralko na mednarodnem festivalu otroškega gledališča v Subotici. Od leta 2018 je stalna članica igralskega ansambla SNG Drama Ljubljana.

Maruša Majer (1985) je končala študij primerjalne književnosti na Filozofski fakulteti v Ljubljani, preden se je vpisala na študij dramske igre na Akademiji za gledališče, radio, film in televizijo, kjer je diplomirala leta 2005. Od leta 2000 je igrala v gledališčih po Sloveniji, pa tudi v številnih plesnih projektih in performansih. Kot svobodna umetnica je delovala v institucionalnih gledališčih in na slovenski off sceni. Igrala je v kratkih filmih in v treh celovečernih filmih, za kar je prejela številne nagrade. Za svoje dosežke v gledališču in na filmu je leta 2019 dobila nagrado Prešernovega sklada, najpomembnejšo slovensko državno priznanje za dosežke na področju

umetnosti in kulture. Leto prej je prejela zlato areno na puljskem festivalu, leta 2017 pa nagrado vesna na slovenskem filmskem festivalu. Zaradi vloge Mare v filmu »Ivan« je bila izbrana za nagrado European Shooting Star za mlade igralske talente na Berlinalu in se udeležila 67. mednarodnega filmskega festivala v Berlinu. Istega leta je dobila Borštnikovo nagrado na Festivalu Borštnikovo srečanje za vlogo v uprizoritvi Jerneja Lorencija (V. Majakovski: »Stenica«). Leta 2013 je dobila nagrado za najboljšo igralko na mednarodnem festivalu otroškega gledališča v Subotici. Od leta 2018 je stalna članica igralskega ansambla SNG Drama Ljubljana.

Srđan Grahovac

Srđan Grahovac is theatre, film and TV actor. He graduated Acting at the Academy of Dramatic Arts in Cetinje in 1999 in the class of Professor Branislav Micunovic. He is an ensemble member of the Montenegrin National Theatre. He played in many theatre performances in Montenegro and in the region, and some of them are: "Encyclopedia of the lost time", "The Dream on the Christmas night", "The threepenny opera", "One flew over Cuckoo's nest", "Butterfly", "As far as eye can see", "Son", "Bitch", "Sailor's rebellion", "The Mountain Wreath", "Marko Miljanov", "Count Zanic", "Leftovers", "Montenegrini", "Ocevi su gradili", "Suicide killer", "The comedy of Errors", "The Winter's Tale", "Pad na Betl" and so on. He played in the movies: "Lake love", "Time between

us", "Look at me", "Local Vampire", "Marko jumps", "Balkan Noir", "Love and scars" and in TV shows such as: "Božićni ustanak (Rebellion for Christmas)", "Passions", "Don't tell to anyone" and others. He received many awards and some of them are: Sterija Award for the performance in the play "Leftovers" (Montenegrin National Theatre) in Sterija Festival in Novi Sad in 2002; the best Actor award for the performance in the play "A Midsummer Night's Dream" (Montenegrin National Theatre) at the Montenegrin Theatre Festival in Podgorica in 2008; Ardalion award for the role in "As far as eye can see" (Royal Theatre Zetski dom) in 2017 at the 22nd YU Theatre Festival in Uzice; Best Actor award for the performance in the "Butterfly" – Royal Theatre Zetski dom in 2017.

Srđan Grahovac je pozorišni, filmski i televizijski glumac. Diplomirao je na Fakultetu dramskih umjetnosti u Cetinju, 1999. godine, u klasi profesora Branislava Mićunovića, odsjek gluma. Član je ansambla Crnogorskog narodnog pozorišta. Ostvario je veliki broj uloga u Crnoj Gori i regionu. Izdvajamo neke od uloga u pozorišnim predstavama: "Enciklopedija izgubljenog vremena", "Opera za tri groša", "San na Božić", "Let iznad kukavičjeg gnijezda", "Leptir", "Dokle pogled seže", "Sin", "Kučka", "Pobuna mornara", "Gorski vijenac", "Marko Miljanov", "Konte Zanic", "Otpad", "Montenegrini", "Očevi su gradili", "Samoubica", "Komedija zabune", "Zimska bajka", "Pad na Betl"... Igrao je u filmovima: "Lake love", "Vrijeme između nas", "Gledaj me", "Lokalni vampir", "Marko skače", "Balkan noir", "Ljubav i ožiljci"... Uloge u televizijskim serijama: "Božićni ustanak", "Strasti", "Nemoj nikom reći"... Dobitnik je mnogobrojnih nagrada, izdvajamo: Festival crnogorskog teatra za glavnu mušku ulogu u predstavi "San ljetnje noći" - Crnogorskog narodnog pozorišta 2008. godine; Sterijina nagrada za glavnu mušku ulogu u predstavi

"Otpad" - Crnogorskog narodnog pozorišta 2002. godine; ARDALION za epizodnu ulogu u predstavi "Dokle pogled seže" - Kraljevskog pozorišta "Zetski dom" 2017., na 22. Jugoslovenskom pozorišnom festivalu "Bez Prevoda" u Užicu; Nagradu za najbolju mušku ulogu u predstavi "Leptir" - Kraljevskog pozorišta Zetski dom 2017. godine na Bijenalu crnogorskog teatra.

Srđan Grahovac è un attore teatrale e televisivo. Si è laureato presso l'Accademia d'Arte Drammatica a Cetinje nel 1999, nella classe del professore Branislav Mićunovića, sezione: Recitazione. È membro della compagnia del Teatro Nazionale del Montenegro. Ha recitato in vari spettacoli teatrali, tra cui: "Enciklopedija izgubljenog vremena", "Opera za tri groša", "San na Božić", "Let iznad kukavičjeg gnijezda", "Leptir", "Dokle pogled seže", "Sin", "Kučka", "Pobuna mornara", "Gorski Vijenac", "Marko Miljanov", "Konte Zanočić", "Otpad", "Montenegrini", "Očevi su gradili", "Samoubica", "Komediya zabune", "Zimska bajka", "Pad na Betl"... Ha recitato anche nei diversi film: "L...lake love", "Vrijeme između nas", "Gledaj me", "Lokalni vampir", "Marko skače", "Balkan noir", "Ljubav i ožiljci"... nelle serie

televise: "Božićni ustanak", "Strasti", "Nemoj nikom reći"... Ha vinto diversi premi, tra cui: il premio del Festival del Teatro Montenegrino per il miglior attore protagonista – il ruolo nello spettacolo "San ljetnje noći" del Teatro Nazionale Montenegrino, 2008; il premio "Steria" per il miglior attore protagonista – il ruolo nello spettacolo "Otpad" del Teatro Nazionale Montenegrino, 2002; il premio "Ardalion" il miglior attore non protagonista per il ruolo nello spettacolo "Dokle pogled seže" del Teatro Reale "Zetski dom", 2017, al 22° Festival teatrale jugoslavo "Bez Prevoda" a Užice; il premio per il miglior attore - il ruolo nello spettacolo "Leptir" del Teatro Reale "Zetski dom", 2017, alla Biennale del Teatro Montenegrino.

Srđan Grahovac je gledališki, filmski in televizijski igravec. Leta 1999 je diplomiral na Fakulteti za gledališko umetnost Cetinje, v razredu profesorja Branislava Mićunovića. Je član ansambla Crnogorskega narodnega pozorišta. Ustvaril je veliko število vlog v Črni gori in širše. Med drugim v uprizoritvah: »Enciklopedija izgubljenog vremena«, »Opera za tri groša«, »San na Božić«, »Let iznad kukavičjeg gnijezda«, »Leptir«, »Dokle pogled seže«, »Sin«, »Kučka«, »Pobuna mornara«, »Gorski vijenac«, »Marko Miljanov«, »Konte Zanočić«, »Otpad«, »Montenegrini«, »Očevi su gradili«, »Samoubica«, »Komediya zabune«, »Zimska bajka«, »Pad na Betl« ... Igral je v filmih: »L... lake love«, »Vrijeme između nas«, »Gledaj me«, »Lokalni vampir«, »Marko skače ...«, »Balkan noir«, »Ljubav i ožiljci« ... Ustvaril je vloge v televizijskih serijah »Božićni ustanak«, »Strasti«, »Nemoj nikom reći« ... Prejel je številne nagrade, med drugim: nagrado za glavno moško vlogo v »Snu ljetnje noći« na festivalu Crnogorskega narodnega pozorišta leta 2008; Sterijevo nagrado za glavno moško vlogo v uprizoritvi »Otpad« Crnogorskega narodnega pozorišta leta 2002; ARDALION za epizodno vlogo v uprizoritvi »Dokle pogled seže« Kraljevskega pozorišta Zetski dom na 22. jugoslovenskem gledališkem festivalu Bez prevoda leta 2017; nagrado za najboljšo moško vlogo v uprizoritvi »Leptir« Kraljevskega pozorišta Zetski dom na Bienalu črnogorskega gledališča leta 2017.

Sërgjan Grahovac është aktor i teatrit, filmit dhe televizionit. U diplomua në Fakultetin e Arteve Dramatike në Cetinë, në vitin 1999, në klasën e profesorit Branislav Mićunović, dega e aktrimit. Është anëtarë i ansamblit të Teatrit Popullor Malazias. Ka realizuar një numër të madh të roleve në Mal të Zi dhe rajon. Veçojmë disa prej roleve të shfaqjet teatrale: "Enciklopedia e kohës së humbur", "Opera për tre grosh", "Ëndrra në Krishtlindje", "Fluturimi mbi folenë e qyqes", "Flutura", "Deri ku shtrihet shikimi", "Biri", "Bushtra", "Rebelimi i marinarëve", "Kurora e maleve", "Mark Milani", "Konte Zanoçiqi", "Mbeturinat", "Montenegrinët", "Etërit ndërtonin", "Vetëvrasësi", "Komedia e ngatërrimit", "Përralla e dimrit", "Rënia në Betëll"... Ka luajtur në filmat: „L...lake love“, „Koha në mes nesh“, „Më shiko“,

„Vampiri lokal“, „Marku kërcen“, „Ballkan noir“, „Dashuria dhe vrazat“... Rolet në serialet televizive: "Kryengritja e Krishtlindjes", "Pasionet", "Mos i thua askujt"... Është fitues i shumë çmimeve, veçojmë: Festivali i Teatrit Malazez, për rolin kryesor të mashkullit në shfaqjen "Ëndrra e një nate vere" – të Teatrit Popullor Malazez në vitin 2008; Çmimi i Sterijes për rolin kryesor të mashkullit në shfaqjen "Mbeturinat" – të Teatrit Popullor Malazez në vitin 2002; ARDALIONI për rolin në episode në shfaqjen "Deri ku shtrihet shikimi" – të Teatrit Mbretëror "Zetski dom" në vitin 2017, në Festivalin e 22-të të Teatrit Jugosllav "Pa Përkthim" në Užicë; çmimin për rolin më të mirë mashkull në shfaqjen "Flutura" – të Teatrit Mbretëror Zetski dom në vitin 2017 në Bienalen e Teatrit Malazez.

Zvezdana Novaković

Zvezdana Novaković is a Slovenian artist, who is exploring her ways of expression inside a traditional folk, jazz, classical, electronic music and performing arts. She is interested in many world cultures. Her voice and musical artistry is influenced by a tradition of Slavic and Balkan countries, the open voice throat technique which is a blend of her own expression combined with improvisation and the right intensity of a moment. She learned folk songs from her Serbian and Slovenian grandmothers, and finished Master study of Bulgarian folk singing in Plovdiv, BG. She also learned songs from many respected folk singers from Bulgaria, Belarus, Ukraine, Serbia, Bosnia and Croatia. While teaching jazz singing at the Music Conservatory in Ljubljana, she is also a leader of a Vocal Choir GRLENICE, which music is focused in a traditional vocal music of Slavic and Balkan countries. She is also author of different international projects: Slovena Voices (BG, PL, CRO, SLO), Bosa (BRA), Voice of the strings (SWE), Severnica (SWE), Vellamo in Faronika (FIN), Journey of Chanting (INDIA). In a year 2018 she won first prize of traditional folk singing on Zeman World music festival, in year 2014 she won second prize in Bulgarian traditional singing in Karnobat, Bulgaria, and in year 2011 she won Grand Prix Golden Tukan on PPA festival in Wrocław, Poland. As a performer, composer or vocal coach, she is working with all the main Dramatic and Puppet theatres in Slovenia. This is her fifth performance with Jernej Lorenci.

Zvezdana Novaković, slovenačka umjetnica koja istražuje muziku koristeći tradicionalni folk, džez, klasičnu, kao i elektronsku muziku. Sa svojim artistskim glasom, razvijenim pod uticajem tradicionalnog u slovenskim i balkanskim zemljama, kao i korišćenjem tehnike otvorenog grla, uspijeva da pomiješa ekspresiju i improvizaciju sa intezitetom u

datom trenutku. Ovladala je narodnom muzikom pod uticajem svojih baka, Slovenke i Srпкиnje, a magistrirala je pjevanje bugarske narodne muzike u Plovdivu. Takođe je učila pjesme od mnogih narodnih pjevača od Bugarske, Bjelorusije, Ukrajine, preko Srbije, Bosne i Hrvatske. Dok predaje džez pjevajući na Muzičkom konzervatorijumu u Ljubljani, Zvezdana se nalazi na

čelu hora „Grlenice“, fokusirajući se na tradicionalnu muziku Slovena i balkanskih naroda. Autor je mnogih međunarodnih projekata: „Slovenski glasovi“ (Bugarska, Poljska, Hrvatska, Slovenija), „Bosa“ (Brazil), „Glas struna“ i „Svernica“ (Švedska), „Vellamo in Faronika“, „Trag mise“ (Indija). Godine 2018. dobila je prvu nagradu na Festivalu tradicionalnog pjevanja „Zeman“ u Novom Pazaru. Godine 2014. osvojila

drugo mjesto na bugarskom muzičkom takmičenju „Karnobat“, a godine 2011. prvo mjesto i nagradu „Tukan“ na PPA festivalu u Vroclavu u Poljskoj. Kao izvođač, kompozitor i profesor muzike, radi sa svim značajnim dramskim i lutkarskim pozorištima u Sloveniji. Ovo je njena peta saradnja sa rediteljem Jernejem Lorencijem.

Zvezdana Novaković è un'artista slovena che esplora il suo modo di espressione musicale usando la musica folk tradizionale, il jazz, la musica classica nonché quella elettrica. Il suo interesse è legato alle varie culture del mondo. Con la sua voce artistica, che si è sviluppata sotto l'influenza del tradizionale nei paesi sloveni e balcanici, come anche con l'utilizzo della tecnica di "gola aperta" lei ha creato una sua espressione combinata con l'improvvisazione e la giusta intensità del momento. Ha imparato a cantare le canzoni popolari dalle sue nonne, una slovena e l'altra serba, ed ha conseguito la laurea magistrale in canto delle canzoni popolari bulgare, a Plovdiv, Bulgaria. Inoltre ha imparato varie canzoni da vari cantanti popolari bulgari, bielorusi, ucraini, serbi, bosniaci e croati. Zvezdana insegna il canto jazz presso il Conservatorio di Lubiana e nello stesso tempo conduce il coro "Grlenice" che si concentra sulla musica vocale tradizionale dei paesi slavi e bulgari. Lei è anche autrice dei diversi progetti internazionali come: Slovena Voices (BG, PL, CRO, SLO), Bosa (BRA), Voice of the strings (SWE), Severnica (SWE), Vellamo in Faronika (FIN), Journey of Chanting (INDIA). Nell'anno 2018 ha vinto il primo premio al Festival del canto tradizionale "Zeman" di Novi Pazar. Nell'anno 2014 ha vinto il secondo premio alla competizione musicale a Karnobat, Bulgaria, mentre nell'anno 2011 ha vinto il gran prix "Tukan" al PPA Festival a Breslavia, Polonia. Come cantante, compositrice e professoressa di musica, collabora con tutti i teatri drammatici e teatri dei burattini importanti in Slovenia. Questa è la quinta volta che collabora con il regista Jernej Lorenci.

Zvezdana Novaković je slovenska umetnica, ki se v svojem glasbenem raziskovanju ukvarja z ljudsko, z džez in s klasično, pa tudi z elektronsko glasbo. S svojim ustvarjalnim glasom, izšolanim s pomočjo tradicionalnih elementov ljudskega petja na Balkanu in med Slovani, kot tudi z rabo tehnike odprtega grla kombinira ekspresivnost in improvizacijo z intenzivnostjo določenega trenutka. Ljudsko glasbo je spoznala prek svojih babic, Slovenke in Srbkinje, magistrirala pa je v Plovdivu, in to iz petja bolgarske ljudske glasbe. Naučila se je pesmi številnih ljudskih pevcev iz Bolgarije, Belorusije, Ukrajine, pa tudi iz Srbije, Bosne in Hrvaške. Predava džez na ljubljanski Akademiji za glasbo in vodi zbor Grlenice, ki interpretira predvsem tradicional-

no glasbo Slovanov in Balkana. Je avtorica številnih mednarodnih projektov: »Slovenski glasovi« (Bolgarija, Poljska, Hrvaška, Slovenija); »Bosa« (Brazilija); »Zvoki strun« in »Severnica« (Švedska); »Vellamo in Faronika« (Finska); »Journey of Chanting« (Indija). Leta 2018 je dobila prvo nagrado na Festivalu tradicionalnega petja Zeman v Novem Pazaru. Leta 2014 je osvojila drugo mesto na bolgarskem glasbenem tekmovanju Karnobat, leta 2011 pa prvo mesto in nagrado Tukan na festivalu PPA v poljskem Vroclavu. Kot performerka, skladateljica in učiteljica petja sodeluje z vsemi pomembnejšimi lutkovnimi in dramskimi gledališči v Sloveniji. To je njeno peto sodelovanje z režiserjem Jernejem Lorencijem.

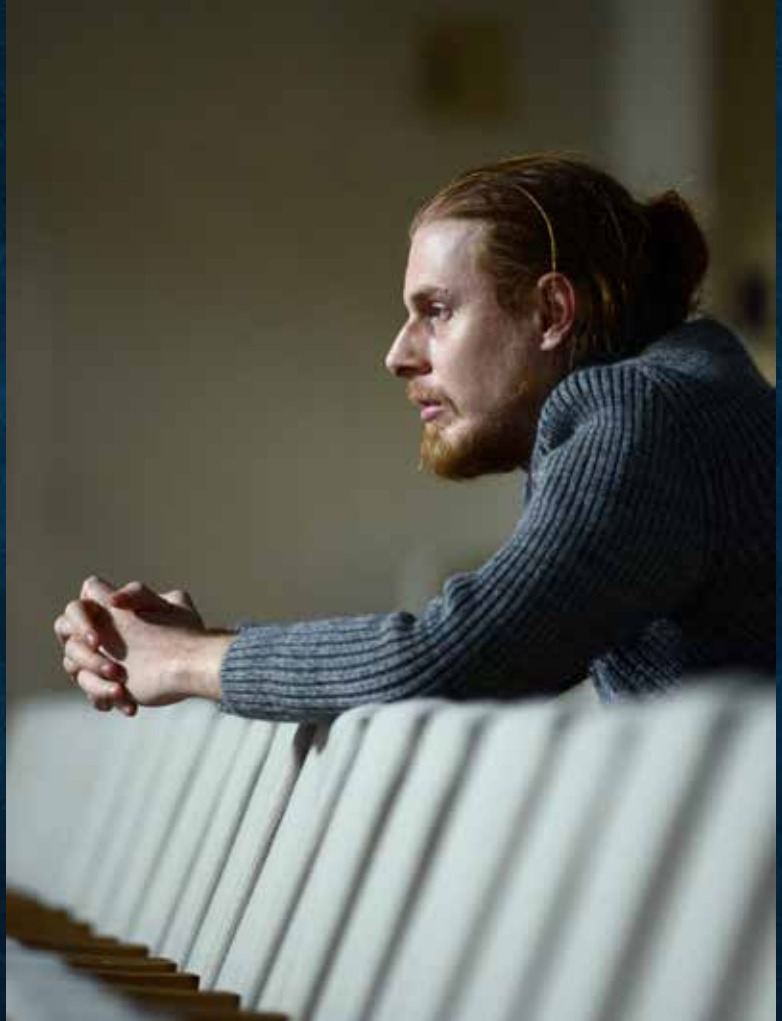
Zvedana Novaković, artiste sllovene e cila hulumton muz-muzikën tradicionale të sllovenëve dhe popujve të Ballkanit. ikën duke shfrytëzuar folkun tradicional, xhazin, muzikën. Eshtë autore e projekteve të shumta ndërkombëtare: „Zërat klasike si dhe muzikën elektronike. Me zërin e saj artistik, tëe sllovene“ (Bullgaria, Polonia, Kroacia, Sllovenia), „Bosa“ zhvilluar nën ndikimin e tradicionales në Slloveni dhe ven-(Brazil), „Zëri i jeleve“ dhe „Svernica“ (Suedia), „Vellamo in Fadet ballkanike, si dhe me shfrytëzimin e teknikës së fytit tëronika“, „Gjurma e meshës“ (India). Në vitin 2018 ka marrë hapur, ka sukses të përziej ekspresimin dhe improvizimin meçmimin e parë në Festivalin e Këndimit Tradicional „Zeman“ intensitetin në momentin e dhënë. Ajo ka zotëruar muzikë në Novi Pazar. Në vitin 2014 ka zënë vendin e dytë në garat popullore nën ndikimin e gjysheve të saj, sllovene dhe ser-muzikore të Bullgarisë „Karnobat“, kurse në vitin 2011 vendin be, kurse ka magjistruar këndimin e muzikës popullore bull-e parë në dhe çmimin „Tukan“ në PPA Festivalin në Vroclavë gare në Plovdiv. Gjithashtu ka mësuar këngët nga shumë në Poloni. Si interpretuese, kompozitore dhe profesoreshë këngëtarë popullor nga Bullgaria, Bjellorusia, Ukraina, e muzikës, punon me të gjitha teatrot e rëndësishme të përmes Serbisë, Bosnjës dhe Kroacisë. Derisa ligjëron xhazindramës dhe të kukullave në Slloveni. Ky është bashkëpunimi duke kënduar në Konservatorin e Muzikës në Lubjanë, Zvez-i saj i pestë me regjisorin Jernej Lorenci. dana ndodhet në krye të korit „Grlenice“, duke u fokusuar në

Matic Starina

Matic Starina (1980). He completed grammar school in Nova Gorica and subsequently studied Dramaturgy at the Academy of Theatre, Radio, Film and Television in Ljubljana. As an actor, performer, assistant director, and above all, a dramaturge, he has authored several projects and play script adaptations. He has worked with many prominent Slovenian directors and theatre makers: Jernej Lorenci, Gregor Luštek, Matjaž Farič, Tomi Janežič, Janez Starina, Mala Kline. He has been involved in productions with all major Slovenian cultural institutions: SNT Drama Ljubljana, Ljubljana City Theatre, Cankarjev dom, Slovenian Youth Theatre, Ptuj City Theatre, SNT Nova Gorica, SLG Celje, Zavod Flota, Dance Theatre Ljubljana, EN KNAP GROUP, Ljubljana Festival, Prešeren Theatre

Kranj. Internationally, he has worked at the Brno City Theatre, the Croatian National Theatre and the Zagreb Youth Theatre. Tartuffe produced by the latter and directed by Jernej Lorenci won the best production award at the 37th Fadil Hadžič Days of Satire Festival held at the Kerempuh Theatre in Zagreb, and was named the best production of the season 2013 by popular vote (Teatar hr. 2013). In 2018 he was awarded in the Festival "Borstnik's memory" for dramaturgy in the performances: "The Visoko Chronicle" (SNT Drama Ljubljana); "A Midsummer Night's Dream" (City Theatre Ljubljana) and "Kingdom of Heaven" (National Theatre Belgrade & BITEF) for which, he as well received the award in the Festival "Sterijino pozorje" In Novi Sad.

Matic Starina (1980) završio je srednju školu u Novoj Gorici. Studirao je dramaturgiju na Akademiji za pozorište, radio, film i televiziju u Ljubljani. Kao glumac, performer, asistent režije, a iznad svega dramaturg, autor je više projekata i adaptacija dramskih djela. Radio je sa istaknutim slovenačkim rediteljima, kako pozorišnim tako i filmskim: Jernej Lorenci, Gregor Luštek, Matjaž Farič, Tomi Janežič, Janez Starina, Mala Kline. Imao je priliku da radi u svim slovenačkim institucijama kulture: "SNG Drama" Ljubljana, "Gradsko pozorište"- Ljubljana, "Cankarjev dom", "Pozorište mladih" u Ljubljani, Ptuj gradsko pozorište, "SNG"- Nova Gorica, "SLG"- Celje, "Zavod Flota", "Plesni teatar"- Ljubljana, "EN KNAP Group", Ljubljana festival i "Prešernov teatar" u Kranju. Takođe je radio u

Gradskom pozorištu- Brno, Hrvatskom narodnom kazalištu, kao i Zagrebačkom kazalištu mladih. Dobio je nagradu za dramaturgiju 2018.g. na Festivalu "Borištnikovo srećanje" za predstave "Visoška hronika" (SNG Drama, Ljubljana), San ljetnje noći (Gradsko pozorište, Ljubljana) i "Carstvo nebesko" (Narodno pozorište, Beograd i BITEF) za koju je dobio i nagradu na Festivalu Sterijino pozorje u Novom Sadu.

Matic Starina (1980) je končal srednjo šolo v Novi Gorici. Študij je nadaljeval na ljubljanski Akademiji za gledališče, radio, film in televizijo, smer dramaturgija. Kot igralec, performer, asistent režije, predvsem pa kot dramaturg je avtor številnih projektov in priredb dramskih besedil. Sodeloval je s pomembnimi slovenskimi gledališkimi in filmskimi režiserji: z Jernejem Lorencijem, Gregorjem Luštkom, Matjažem Faričem, Tomijem Janežičem, Janezom Starino, Malo Kline. Sodeloval je pri projektih v vseh pomembnejših slovenskih kulturnih institucijah, kot so SNG Drama Ljubljana, Mestno gledališče ljubljansko, Cankarjev dom, Slovensko mladinsko gledališče, Mestno

gledališče Ptuj, SNG Nova Gorica, SLG Celje, Zavod Flota, Plesni Teater Ljubljana, Zavod EN-KNAP, Festival Ljubljana in Prešernovo gledališče Kranj. Delal je tudi v Mestnem gledališču v Brnu, v Hrvatskem narodnem kazalištu in v Zagrebskem kazalištu mladih. Leta 2018 je na Festivalu Borštnikovo srećanje prejel nagrado za dramaturgijo za uprizoritve »Visoška kronika« (SNG Drama Ljubljana), »Sen kresne noći« (Mestno gledališče ljubljansko) in »Carstvo nebesko« (Narodno pozorište Beograd in BITEF); za zadnjo je dobil tudi nagrado na Sterijevem pozorju v Novem Sadu.

Matic Starina (1980). Ha fatto la scuola superiore a Nuova Gorizia, dopo di che si è laureato in Drammaturgia presso l'Accademia di Teatro, Radio, Film e Televisione, a Lubiana. Come attore, performer, assistente alla regia e soprattutto drammaturgo, è stato autore di vari progetti e adattamenti. Ha lavorato con i registi teatrali e cinematografici sloveni di spicco quali Jernej Lorenci, Gregor Luštek, Matjaž Farič, Tomi Janežič, Janez Starina, Mala Kline. Ha avuto l'occasione di partecipare alle produzioni delle maggiori istituzioni di cultura slovene: Teatro Nazionale Sloveno Drama Lubiana, Teatro Comunale di Lubiana, "Cankarjev dom", Teatro Sloveno dei Giovani, Teatro Comunale di Poetovio, Teatro Nazionale Sloveno di Nuova Gorizia, "SLG" Celje, "Zavod Flota", Teatro di Danza Lubiana, "EN KNAP Group", Lubiana Festival, Teatro di Prešeren, Carnio. Per quanto riguarda la collaborazione internazionale, ha lavorato con il Teatro Comunale di Brno, il Teatro Nazionale Croato, nonché con il Teatro dei Giovani di Zagabria, nella cui produzione lo spettacolo "Tartuffe", regia di Jernej Lorenci, ha vinto il premio per la migliore produzione al 37° Festival "Le giornate della satira Fadil Hodzic" che ha avuto luogo nel Teatro "Kerempuh" di Zagabria. La produzione di questo spettacolo, con il voto del popolo, è stata nominata la miglior produzione della stagione 2013 (Teatar hr. 2013). Nel 2018 è stato premiato al Festival "Borštnikovo srećanje" per la drammaturgia degli spettacoli „Visoška hronika“ (Cronaca di Visoko) (Teatro Nazionale Sloveno Drama Lubiana); "Sogno di una notte di mezza estate" (Teatro Comunale di Lubiana) e "Carstvo nebesko" (Il Regno Celeste) (Teatro Nazionale di Belgrado e BITEF) per il quale ha anche vinto il premio al Festival "Sterijino pozorje" a Novi Sad.

Matic Starina (1980) ka mbaruar shkollën e mesme në Nova Gorica. Ka studiuar dramaturgjinë në Akademinë për Teatër, radio, film dhe televizion në Lubjanë. Si aktor, performues, asistent i regjisë dhe mbi të gjitha dramaturg, është autor i më shumë projekteve dhe adaptimeve të veprave dramatike. Ka punuar me regjisorët e rëndësishëm slloven, si ata të teatrit ashtu edhe të filmit: Jernej Lorenci, Gregor Lushtek, Matjazh Fariç, Tomi Janezhiq, Janez Starina, Mala Kline. Ka pasur rast të punojë në të gjitha institucionet sllovene të kulturës: "SNG Drama" Lubjanë, "Teatrin e Qytetit" - Lubjanë, "Cankarjev dom", "Teatrin

e të rinjve" në Lubjanë, Udhëto Teatrin e Qytetit, "SNG"- Nova Gorica, "SLG"- Celje, "Enti Flota", "Teatrin e Vallëzimit"- Lubjanë, "EN KNAP Group", Lubjana Festival dhe "Teatrin e Preshernit" në Kranj. Gjithashtu ka punuar edhe në Teatrin e Qytetit- Bërno, Teatrin Popullor Kroat, si dhe në Teatrin e të Rive të Zagrebit. Ka fituar çmimin për dramaturgjii në vitin 2018. Në Festivalin "Takimet e Borishtnikovit" për shfaqjet "Kronika e Visokos" (SNG Drama, Lubjanë), Ęndrra e një nate vere (Teatri i Qytetit, Lubjanë) dhe "Mbretëria e qiellit" (Teatri Popullor, Beograd dhe BITEF) për të cilën ka fituar edhe çmimin në festivalin Sterijino pozorje në Novi Sad.

Branko Hojnik

Branko Hojnik (1975). Graduated at the Academy of Fine Arts in Ljubljana, Slovenia. Works as a scenographer and has collaborated in over 140 theatrical shows in practically every Slovenian Theatre as well as abroad (Croatia, Serbia, Germany, Russia, Norway). Also collaborated in Slovenian Opera and Ballet Theatre and in Slovenian Puppet theatres. Regularly collaborates with many renowned Slovenian directors, such as Jernej Lorenci, Eduard Miler, Vito Taufer,

Mateja Koležnik, Tomi Janežič and with some foreign directors, such as Aleksandar Popovski, Slobodan Unkovski and Igor Vuk Torbica. Has received prestigious awards at various theatrical festivals, 3 awards for scenography at Borštnik Theatre Festival in Slovenia. The theatrical shows he collaborated in were awarded at various International Festivals. His work was nominated for the Golden Mask prize for scenography in Moscow, 2016.

Branko Hojnik, (1975). Diplomirao je na Akademiji likovnih umjetnosti u Ljubljani, Slovenija. Radio je kao scenograf na preko 140 pozorišnih predstava kako u Sloveniji, tako i u inostranstvu (Rusija, Norveška, Hrvatska, Srbija, Njemačka). Aktivan je u slovenačkoj operi i baletu, kao i u lutkarskom pozorištu Slovenje. Redovno surađuje sa istaknutim slovenačkim rediteljima kao što su Jernej Lorenci, Eduard Miler, Vito Taufer, Mateja Koležnik, Tomi Janežič, kao i sa inostranim - Aleksandar Popovski, Slobodan Unkovski i Igor Vuk Torbica. Dobitnik je prestižnih nagrada na raznim pozorišnim festivalima, izdajamo tri nagrade za scenografiju na Borštnikovom pozorišnom festivalu u Sloveniji. Pozorišne predstave na kojima je radio nagrađivane su na mnogim međunarodnim festivalima. Jedan od njegovih radova bio je nominovan za nagradu "Zlatna maska" 2016.godine u Moskvi.

Branko Hojnik (1975) si è laureato presso la Accademia delle Belle Arti a Lubiana, Slovenia. Ha lavorato come scenografo in più di 140 spettacoli teatrali sia in Slovenia che in altri Paesi (Russia, Norvegia, Croazia, Serbia, Germania). È attivo nell'opera slovena e nel balletto, come anche nel teatro dei burattini. Collabora attivamente con i registi sloveni importanti quali Jernej Lorenci, Eduard Miler, Vito Taufer, Mateja Koležnik, Tomi Janežič, nonché con i registi

stranieri – Aleksandar Popovski, Slobodan Unkovski e Igor Vuk Torbica. È stato vincitore dei premi di prestigio in vari festival teatrali, tra cui i tre premi per la scenografia vinti al Festival teatrale di Borštnik in Slovenia. Gli spettacoli teatrali su cui ha lavorato sono stati premiati ai vari festival internazionali. Uno dei suoi lavori, nel 2016 è stato nominato per il premio "Maschera d'oro" a Mosca.

Branko Hojnik je diplomiral na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani. Kot scenograf je sodeloval pri več kot stopetdesetih uprizoritvah v Sloveniji in v tujini (Rusija, Norveška, Hrvaška, Srbija, Nemčija). Sodeluje tudi s slovenskima opernima hišama in z lutkovnimi gledališči. Redno dela z večino pomembnih slovenskih režiserjev, kot so Jernej Lorenci, Eduard Miler, Vito Taufer, Mateja Koležnik, Tomi Janežič, pa tudi s tujimi — Aleksandar Popovski, Slobodan Unkovski, Igor Vuk Torbica. Na različnih gledaliških festivalih je prejel prestižne nagrade, med najpomembnejšimi so tri nagrade na slovenskem Festivalu Borštnikovo srečanje. Uprizoritve, pri katerih je sodeloval, so bile nagrajene na mnogih mednarodnih festivalih. Ena od njegovih scenografij je bila leta 2016 v Moskvi nominirana za nagrado zlata maska za scenografijo.

Branko Hojnik, (1975). Është diplomuar në Akademi të Arteve të Bukura në Lubjanë, Slloveni. Ka punuar si skenograf në më shumë se 140 shfaqje teatrore si në Slloveni, ashtu edhe jashtë vendit (Rusi, Norvegji, Kroaci, Serbi, Gjermani). Është aktiv në operën dhe baletin e Sllovenisë, sikurse edhe në Teatrin e Kukullave në Slloveni. Bashkëpunon rregullisht me regjisorët e dalluar slloven sikurse janë Jernej Lorenci, Eduard Miller, Vito Taufer, mateja Kolezhnik,

Tomi Janezhig, si dhe me regjisorët e huaj – Aleksandër Popovski, Sllobodan Unkovski dhe Igor Vuk Torbica. Është fitues i çmimeve prestigjoze në festivalet e ndryshme të teatrove, veçojmë tri çmime për skenografi në Festivalin e Teatrove të Borshtinkovit në Slloveni. Shfaqjet teatrore në të cilat ka punuar janë shpërblyer në shumë festivale ndërkombëtare. Një nga veprat e tij ka qenë e nominuar për çmimin "Maska e artë" 2016 në Moskë.

Belinda Radulović

Belinda Radulovic finished her postgraduate studies of fashion at the Domus Academy in Milan. She left the world of fashion because she wanted more. She worked for Ratti, Zibetti, Menta, Sinhronia, Nanni Strada, Incopel, Inpronto, Benetton, Cavalli. She created her own brand called B.L.D., which was presented in New York and marketed in Milan. Belinda entered the theatre, and she stayed with the theatre. Belinda created more than hundred costume designs for different directors, visions, structures, mindsets and aesthetics. For her work, she received several national and international awards.

Belinda Radulović završila je postdiplomske studije mode na Domus Akademiji u Milanu. Napustila je svijet mode jer je željela više. Radila je za brendove kao što su Ratti, Zibetti, Menta, Sinhronia, Nanni Strada, Incopel, Inpronto, Benetton, Cavalli. Kreirala je svoj brend B.L.D. koji je predstavljen u Njujorku, a u Milanu plasiran na tržište. Belinda je ušla u pozorište i tu je ostala. Kreirala je preko stotinu kostima za mnogo različitih reditelja, različitih vizija, struktura, stavova i estetika. Više puta je nagrađivana za svoj rad, kako u Sloveniji, tako i u inostranstvu.

Belinda Radulović ha fatto gli studi di postlaurea di moda e design presso l'Accademia Domus di Milano. Ha abbandonato il mondo della moda perché non le bastava solo quello. Ha lavorato per i brand quali Ratti, Zibetti, Menta, Sinhronia, Nanni Strada, Incopel, Inpronto, Benetton, Cavalli. Ha creato il

proprio brand B.L.D. che è stato presentato a New York, ed entrato sul mercato a Milano. Belinda è entrata nel teatro e vi è rimasta. Ha creato più di cento costumi per diversi registi dalle diverse visioni, mentalità ed estetiche. È stata più volte premiata per il suo lavoro, sia in Slovenia che in altri paesi.

Belinda Radulović je končala postdiplomski študij mode na Domus Academy v Milanu. Svet mode je zapustila, ker si je želela več. Delala je za modne znamke Ratti, Zibetti, Menta, Sinhronia, Nanni, Strada, Incopel, Inpronto, Benetton in Cavalli. Ustvarila je svojo znamko B.L.D., ki je bila predstavljena v New Yorku, v Milanu pa je osvojila tržišče. Ko pa se je srečala z gledališčem, je ostala v njem. Za različne režiserje je ustvarila več kot sto kostumov raznovrstnih usmeritev, vizij, struktur, stališč in estetik. Za svoje delo je prejela veliko nagrad, tako v Sloveniji kot v tujini.

Belinda Radulović ka përfunduar studimet pasdiplomike për modën në Akademinë Domus në Milano. Ka braktisur botën e modës sepse dëshironte më shumë. Ka punuar për brendet sikurse janë Ratti, Zibetti, Menta, Sinhronia, Nanni Strada, Incopel, Inoronto, Benetton, Cavalli. Ka krijuar brendin e vet B.L.D. i cili është paraqitur në Nju Jork, kurse në Milano është

plasuar në treg. Belinda ka hyrë në teatër dhe aty ka mbetur. Ka krijuar më shumë se njëqind kostume për regjisorë të ndryshëm, me vizione të ndryshme, struktura, qëndrime dhe estetika. Është shpërblyer shumë herë për punën e saj, si në Slloveni, ashtu edhe jashtë saj.

Juš Andraž Zidar

Juš Andraž Zidar was born in Ljubljana. He studied theatre directing on Academy for Theatre, Radio, Film and Television on the University of Ljubljana. He finished Academy with his diploma production in 2015. Ever since he has been working as a freelance theatre director and has directed 8 shows in 5 different Slovenian institutional (national and city) theatres. Apart from directing he also works as a light designer and assistant director. "Conversations about Love" is his third collaboration with Jernej Lorenci and his team in the past two years.

Juš Andraž Zidar, rođen je u Ljubljani. Završio je pozorišnu režiju na Akademiji za pozorište, radio, film i televiziju na Univerzitetu u Ljubljani. Diplomirao je 2015. godine, odsjek produkcija. Režirao je osam pozorišnih komada u pet različitim nacionalnih i gradskih pozorišta širom Slovenije. Osim kao reditelj, radi i kao dizajner svjetla i asistent režije. Razgovori o ljubavi njegova je treća saradnja sa rediteljem Jernejem Lorencijem i njegovim timom u posljednje dvije godine.

Juš Andraž Zidar, è nato a Lubiana. Si è laureato in Regia Teatrale presso l'Accademia di Teatro, Film, Radio e Televisione dell'Università di Lubiana, sezione: Produzione, nel 2015. Ha diretto otto opere teatrali in 5 diversi teatri nazionali e comunali in tutta la Slovenia. Oltre a lavorare come regista, lavora

anche come disegnatore luci e assistente alla regia. I "Discorsi sull'amore" rappresentano la sua terza collaborazione con il regista Jernej Lorenci e la sua squadra nell'arco degli ultimi due anni.

Juš Andraž Zidar se je rodil v Ljubljani. Končal je študij gledališke režije na Akademiji za gledališče, radio, film in televizijo. Diplomiral je leta 2015, smer produkcija. V petih nacionalnih in krajevnih gledališčih na različnih koncih Slovenije je režiral osem gledaliških uprizoritev. Deluje tudi kot oblikovalec svetlobe in asistent režije. »Pogovori o ljubezni« so njegovo tretje sodelovanje z režiserjem Jernejem Lorencijem in ekipo v zadnjih dveh letih.

Jush Andrazh Zidar, është lindur në Lubjanë. Ka përfunduar regjinë e teatrit në Akademi për Teatër, ka punuar film dhe televizion në Universitetin e Lubjanës. Ka diplomuar në vitin 2015, dega e produksionit. Ka bërë regjinë e tetë pjesëve teatrore në pesë teatro të

ndryshme kombëtare dhe të qytetit anë e kënd Sllovenisë. Përveç si regjisor, punon edhe si dizajner i dritave dhe asistent i regjisë. Bisedat për dashurinë janë bashkëpunimi i tretë me rend i tij me regjisorin Jernej Lorenc dhe ekipin e tij në dy vjetët e fundit.

Bernarda Popelar Lesjak

Bernarda Popelar Lesjak, born in Maribor, studied economics and worked in the field of fashion in Zagreb, Belgrade, Ljubljana and Milan. After 13 years of living in Milan, where she has worked for several different fashion brands, she returned to Maribor. She organized the manufacture of clothes in Slovenia and ex-Yugoslavia for Italian designers, such as Versus by Versace, JFK, Marella, Corneliani, Alma, Montana,

Sofie D'Hoore, Copen. She collaborated in the manufacture of clothes for collection Peta, collection of knit and leather clothes for brand BER.BEL, which she owned in partnership with Belinda Radulović, with whom she also created a collection of jewelry for Rogaška Glassworks. Design, creativity and love for clothes is accompanying her entire life.

Bernarda Popelar Lesjak, rođena je u Mariboru. Završila je studije ekonomije i bavila se modom u Zagrebu, Beogradu, Ljubljani i Milanu. Nakon 13 godina provedenih u Milanu, gdje je imala priliku da radi za više modnih brendova, vratila se u Maribor. Organizovala je trgovinu odjeće na prostoru Slovenije i bivše Jugoslavije za italijanske dizajnere kao što su Versus by Versace, JFK, Marella, Corneliani, Alma, Montana, Sofie D, Hoore, Copen. U okviru svog poslovanja, radila je na kolekciji Peta, kolekciji pletene i kožne garderobe modne kuće BER.BEL, čija je i vlasnica, u partnerstvu sa Belindom Radulović, sa kojom je kreirala i kolekciju nakita za Rogaška Glassworks. Dizajn, kreativnost i ljubav prema odjeći prate je čitav život.

Bernarda Popelar Lesjak è nata a Maribor. Si è laureata in economia; ha lavorato nel settore della moda a Zagabria, Belgrado, Lubiana e Milano. Dopo i 13 anni trascorsi a Milano, dove ha avuto l'occasione di collaborare con vari brand di moda, è tornata a Maribor. Sul territorio della Slovenia e dell'ex Jugoslavia ha organizzato il commercio di abbigliamento per i designer italiani quali Versus by Versace, JFK,

Marella, Corneliani, Alma, Montana, Sofie D'Hoore, Copen. Ha collaborato nella creazione della collezione Peta, nella creazione della collezione di maglieria e abbigliamento in pelle della casa di moda BER.BEL, di cui è proprietaria insieme a Belinda Radulović, con la quale ha creato anche una collezione di gioielli per Rogaška Glassworks. Design, creatività e l'amore per l'abbigliamento l'accompagnano per tutta la vita.

Bernarda Popelar Lesjak se je rodila v Mariboru. Končala je študij ekonomije in se ukvarjala z modo v Zagrebu, Beogradu, Ljubljani in Milanu. Po trinajstih letih v Milanu, kjer je sodelovala z več modnimi hišami, se je vrnila v Maribor. V Sloveniji in na območju nekdanje Jugoslavije je organizirala trgovino z oblačili italijanskih oblikovalcev, kot so Versus by Versace, JFK, Marella, Corneliani, Alma, Montana, Sofie D'Hoore, Copen. V povezavi s tem poslom se je ukvarjala s Peta, kolekcijo pletenih in usnjenih oblačil modne hiše BER.BEL. Z Belindo Radulović sta lastnici te hiše, skupaj pa sta ustvarili tudi kolekcijo nakita za Rogaška Glassworks. Oblikovanje, ustvarjalnost in ljubezen do oblačil jo spremljajo vse življenje.

Bernarda Popelar Lesjak, është e lindur në Maribor. Ka përfunduar studimet e ekonomisë dhe është marrë me modë në Zagreb, Beograd, Lubjanë dhe Milano. Pas 13 vjetëve të kaluara në Milano, ku kishte mundësi të punonte për shumë brend të modës, është kthyer në Maribor. Ka organizuar tregtinë e veshjeve në hapësirën e Sllovenisë dhe të ish Jugosllavisë për dizjenerët italianë sikurse janë Versus by Versace,

JFK, Marella, Corneliani, Alma, Montana, Sofie D, Hoore, Copen. Në kuadër të aktivitetit të vet afarist, ka punuar në koleksionin Peta, koleksionin e gardërobës së thurur dhe të lëkurës të shtëpisë së modës BER.BEL, pronare e të cilës edhe është, në partneritet me Belindën Radulloviq, me të cilën ka krijuar edhe koleksionin e stolive për Rogashka Glassworks. Dizajni, kreativiteti dhe dashuria për veshjet e përcjellin tërë jetën.

Branko Rožman

Branko Rozman, Composer. He worked with many prominent directors in most of the theatres in the region and points out in particular twenty years long collaboration with Jernej Lorenci ("Iliad", "Poludela Lokomotiva", "The Visoko Chronicle"...). He has created music for over ninety performances so far and many of them have been awarded with Grand Prix in different festivals. Seven performances received awards for best music at the Borsnik's Memory festival. "Branko Rozman's music has grown into the character of the protagonist who runs the entire play. In conceptual terms, the role of the composer is equal to the role of the director" (part taken from the explanation of the Award for the best music in the play "Poludela Lokomotiva" at the Festival Borstnik's Meetings in 2013).

Branko Rožman, kompozitor. Radio sa mnogim istaknutim rediteljima u većini pozorišta u regionu, a posebno ističe dvadeset godina dugu saradnju sa Jernejem Lorencijem ("Ilijada", "Poludela lokomotiva", "Visoška hronika"...). Do sada je kreirao muziku za više od devedeset predstava; Mnoge od njih su dobitnice Grand Prix-a na brojnim festivalima. Sedam

predstava su dobitnice nagrade za najbolju muziku na festivalu Borštnikovo sjećanje. "Muzika Branka Rožmana razrasla je u lik protagonista, koji vodi čitavu predstavu. U konceptualnom smislu, uloga kompozitora je ekvivalentna ulozi reditelja" (dio iz objašnjenja nagrade za najbolju muziku u predstavi Poludela lokomotiva na festivalu Borštnikovi susreti 2013).

Branko Rožman je skladatelj. Sodeloval je z mnogimi pomembnimi režiserji v večini gledališč na tem območju, posebej pa izpostavlja svoje dvajsetletno sodelovanje z Jernejem Lorencijem (»Iliada«, »Ponorela lokomotiva«, »Visoška kronika« ...) Do danes je ustvaril glasbo za več kot devetdeset uprizoritev. Številne so prejele prve nagrade na mnogih festivalih. Sedem uprizoritev je prejelo nagrado za najboljšo glasbo na Festivalu Borštnikovo srečanje. »Glasba Branka Rožmana se je razrasla v lik protagonista, ki vodi celotno predstavu. V konceptualnem smislu je vloga skladatelja enakovredna vlogi režiserja.« (Odlomek iz obrazložitve nagrade za najboljšo glasbo v uprizoritvi »Ponorela lokomotiva« na Borštnikovem srečanju leta 2013.).

Branko Rožman, compositore. Ha lavorato con molti registi di spicco nella maggior parte dei teatri della regione, e gli piace sottolineare la sua ventennale collaborazione con Jernej Lorenci ("Iliada" (Iliade), "Poludela lokomotiva" (Locomotiva impazzita), "Visoška hronika" (Cronaca di Visoko)...). Finora ha composto la musica per più di novanta spettacoli teatrali, di cui molti sono stati vincitori dei grand prix ai vari festival, e sette dei quali hanno vinto i premi per la migliore

musica al Festival "Borštnikovo srečanje". "La musica di Branko Rožman si è trasformata in un carattere protagonista che conduce tutto lo spettacolo. Nel senso concettuale, il ruolo del compositore è equivalente al ruolo del regista" (un tratto della motivazione per il premio alla migliore musica per lo spettacolo "Poludela lokomotiva" consegnato dal Festival "Borštnikovo srečanje" nel 2013).

Branko Rozhman, kompozitor. Punoj me regjisor të shumtë dhe të njohur në shumicën e teatrove në rajon, dhe posaçërisht thekson bashkëpunimin e gjatë 20 vjeçar me Jernej Lorencin. ("Iliada", "Lokomotiva e çmendur", "Kronika e Visokos",...) Deri më tash ka krijuar muzikë për më tepër se 20 shfaqje, mjaft prej tyre janë fituese të Grand Prix-eve në festivale të shumta. Shtatë shfaqje janë fituese e çmimeve për muzikë më të mirë në Festivalin Kujtimet e Borshtnikovit. "Muzika e Branko Rozhmanit është rritur në rolin e protagonistit, që udhëheq të gjithë shfaqjen. Në kuptimin konceptual, roli i kompozitorit është ekuivalent me rolin e regjisorit" (pjesë nga sqarimi i çmimit për muzikë më të mirë në shfaqjen Lokomotiva e çmendur në Festivalin e Takimeve të Borshtnikovit 2013).

Gregor Luštek

Gregor Luštek (1973). Studied on Faculty of sports, University Ljubljana. His knowledge consists of several different techniques, from contact improvisation and to the practice of qi gong. As basic principal for his expression he takes the movement based on anatomic structure of the body. It is soft, athletic and physical at the same time. He focuses also on the breath and energy fields, through which we can reach unphysical. Gregor Luštek works on the fields of dramatic theatre, and dance theatre as dancer, choreographer, coach and assistant director, occasionally also as an actor. He collaborates with the most prominent authors of dance art in his homeland and as well abroad, and with several Slovenian theatre directors. For his work he received many awards in his homeland, and also abroad (Trdin award of city municipality Novo mesto, Župančič awards of city municipality Ljubljana, national Prešeren fund award... As a coach he has more than 25 years teaching experience, he lectured on many different academies and workshops throughout the world. His moto is: "The body speaks, you have to listen to it".

Gregor Luštek (1973). Studirao je Fakultet za sport na Univerzitetu Ljubljana. Njegovo znanje sastoji se iz više vještina, od direktne improvizacije do qi gonga, koje se baziraju na osnovnom principu korišćenja anatomske strukture tijela sa pokretima koji su u isto vrijeme - lagani, atletski i fizički. U radu se takođe fokusira na disanje i unutrašnju energiju zahvaljujući čemu postiže rezultate u polju psihičkog. Gregor Luštek radi u dramskom teatru, u plesnom kao plesač, kore-

ograf, trener i asistent reditelja, a ponekad se pojavljuje i u ulozi glumca. Radio je sa istaknutim rediteljima i umjetnicima, kako u Sloveniji, tako i u inostranstvu. Za svoj rad dobio je niz priznanja: Trdin – nagrada grada Novo Mesto, Župančič – nagrada grada Ljubljane, Prešernova nagrada itd... Kao trener ima iskustvo dugo više od 25 godina, predaje na nekoliko akademija i redovno drži radionice širom svijeta. Njegov moto je: "Tijelo vam govori, trebate samo da ga poslušate".

Gregor Luštek (1973). Si è laureato presso la Facoltà di Scienze Motorie dell'Università di Lubiana. Le sue competenze consistono nella pratica di varie tecniche, a cominciare dall'improvvisazione diretta fino al qi gong. Il principio fondamentale della sua espressione è basato sulla struttura anatomica del corpo – i suoi movimenti sono nello stesso tempo morbidi, atletici e fisici. Inoltre, nel lavoro si concentra sulla respirazione e sull'energia interna per ottenere i risultati sul campo psichico. Gregor Luštek lavora nel teatro drammatico e nel teatro di danza come ballerino, coreografo, allenatore e assistente alla regia, a volte anche come attore. Ha lavorato con importanti registi e artisti, sia in Slovenia che in altri paesi. Per il suo lavoro ha ottenuto diversi premi: "Trdin" – premio che conferisce la città di Novo Mesto; "Župančič" - premio della città di Lubiana; Premio "Prešeren" e altri. Come allenatore ha più di 25 anni di esperienza, insegna in varie accademie e tiene vari workshop in tutto il mondo. Il suo motto è: "Il corpo vi dice tutto, bisogna soltanto ascoltarlo".

Gregor Luštek (1973) je študiral na Fakulteti za šport v Ljubljani. Njegova izobrazba temelji na več različnih tehnikah, od kontaktne improvizacije do večine qi gonga. Za osnovo svojega izraza jemlje gib, ki temelji na anatomski strukturi telesa. Je mehak, atletski in fizičen hkrati. Osredotoča se tudi na dihanje in na energetska polja, s pomočjo katerih lahko sežemo preko fizičnega. Gregor Luštek deluje v dramskem gledališču, v plesnem kot plesalec, in tudi kot koreograf, trener, asistent režiserja, včasih

pa se pojavi v vlogi igralca. Sodeloval je s pomembnimi režiserji in ustvarjalci, tako doma kot v tujini. Za svoje delo je prejel vrsto priznanj: nagrado mesta Novo mesto — trdin; nagrado mesta Ljubljana — Župančičevo nagrado; nagrado Prešernovega sklada ... Kot trener deluje že več kot petindvajset let, predava na več akademijah, vodi delavnice širom po svetu. Njegov moto je: »Telo govori, samo poslušati ga morate.«

Gregor Luštek (1973). Ka studiuar Fakultetin për sport në Universitetin e Lubjanës. Njohuria e tij përbëhet prej më shumë shkathtësive, nga improvizioni i drejtpërdrejtë deri te qi gongu, të cilat bazohet në parimin themelor të shfrytëzimit të strukturës anatomike të trupit me lëvizje të cilat të njëjtën kohë janë të – lehta, atletikisht dhe fizikisht. Gjithashtu në punë fokusohet në frymëmarrje dhe energji të brendshme me të cilat arrin rezultate në fushën psikike. Gregor Luštek punon në teatrin dramatik, në atë të vallëzimit si vallëzues, koreograf, trajner dhe asistent i regjisorëve, dhe ndonjëherë paraqitet edhe në rolin e aktorit. Ka punuar me regjisorët dhe artistët e dalluar, si në Slloveni, ashtu edhe jashtë saj. Për punën e vet ka fituar një varg çmimesh: Tërdin – çmimi i qytetit të Novo Mestos, Zhupançiq – çmimi i qytetit të Lubjanës, çmimi i Preshernit etj... Si trajner ka përvojë më shumë se 25 vjeçare, jep mësim në disa akademie dhe rregullisht organizon punëtori anë e kënd botës. Motoja e tij është: "Trupi ju thotë, duhet vetëm ta dëgjoni".

Tatjana Stanič

Tatjana Stanič (1965). Graduated from Slovene language and literature and Russian language and literature and finished polish language course on The Faculty of Arts on University of Ljubljana. For four years she lectured on The Secondary School of Civil Engineering and Economy in Ljubljana. In 1995 she got employed as a theatre language consultant in Slovene National Theatre Drama Ljubljana. From 2004 until 2009 she was engaged as part-time lecturer at the Academy for Theatre, Radio, Film and Television in Ljubljana, and lectured stylistics, pragmatics and worked as

a theatre language consultant at the theatre productions of students. She also works as a translator of dramatic works, essays and fine literature (mostly from Russian and English), and publishes authorial writings and articles. Since 2015 she occasionally lectures as a guest lecturer on departments of Slovenian studies and comparative literature on The Faculty of Arts. In 2019 she was awarded by the Slovenian Association of Dramatic Artists (ZDUS) with "Marko Slodnjak" Prize, for outstanding achievements on the field of theatre language consultancy.

Tatjana Stanič (1965). Diplomirala slovenački i ruski jezik i književnost. Takođe, završila je i kurs poljskog jezika na Filološkom fakultetu Univerziteta u Ljubljani. Četiri godine radila je kao profesor u u srednjoj ekonomskoj školi. Od 1995. godine radi kao pozorišni konsultant za jezik u SNG Drama Ljubljana. Od 2004. do 2009. godine radila je kao vanredni predavač na Akademiji za pozorište, radio, film i televiziju u Ljubljani, predavajući stilove i primjenu, a radi i kao konsultant za jezik na studentskim pozorišnim predstavama. Takođe radi kao prevodilac dramskih tekstova, esejistike i literature (najčešće sa ruskog i engleskog) i objavljuje sopstvene tekstove. Od 2015. godine povremeno radi i kao gost-predavač na odjeljenju za slovenske jezike i komparativnu književnost filološkog fakulteta. Godine 2019. dobila je nagradu Slovenačkog udruženja dramskih umjetnika (ZDUS) „Marko Slodnjak“ za vanserijska dostignuća u polju jezičkih konsultacija u teatru.

Tatjana Stanič (1965). Si è laureata in lingua e letteratura slovena e russa ed ha terminato anche il corso di lingua polacca presso la Facoltà di Filologia, a Lubiana. Per quattro anni ha lavorato come insegnante nella scuola superiore di economia. A partire dal 1995 lavora come consulente teatrale per la lingua presso il Teatro Nazionale Sloveno Drama

Lubiana. A partire dal 2004 fino al 2009 ha lavorato come professoressa presso l'Accademia di Teatro, Radio, Film e Televisione di Lubiana, dove insegnava la Stilistica e la Pragmatica e lavorava come consulente teatrale per la lingua negli spettacoli teatrali degli studenti. Inoltre, lavora come traduttrice dei drammi, saggi e testi letterari (per lo più dall'in-

glese e dal russo) e pubblica i propri lavori e gli articoli. A partire dal 2015 lavora periodicamente come professoressa ospite presso il Dipartimento di Letterature Slave e Comparete della Facoltà di Filologia. Nel 2019 ha vinto il

premio dell'Associazione Slovena degli Artisti Drammatici (ZDUS) "Marko Slodnjak" per i risultati straordinari ottenuti nell'ambito delle consulenze linguistiche a teatro.

Tatjana Stanič (1965) je diplomirala iz slovenskega jezika in književnosti ter ruskega jezika in književnosti in opravila lektorat poljskega jezika na Filozofski fakulteti v Ljubljani. Štiri leta je poučevala na srednji gradbeni šoli v Ljubljani. Od leta 1995 je zaposlena kot gledališka lektorica v SNG Drama Ljubljana. Med leti 2004 in 2009 je predavala stilistiko in jezikovne zvrsti na Akademiji za gledališče, radio, film in televizijo, sodeluje tudi kot lektorica pri študentskih produkcijah. Poleg tega se ukvarja s prevajanjem dramskih besedil, esejistike in beletristike (predvsem iz ruskega in angleškega jezika) in objavlja strokovne članke. Od leta 2015 občasno predava kot gostja na oddelkih za slovenistiko in primerjalno književnost Filozofske fakultete. Leta 2019 je prejela nagrado Združenja dramskih umetnikov Slovenije »Marko Slodnjak« za izjemne dosežke na področju gledališkega lektoriranja.

Tatjana Stanič (1965). U diplomua në gjuhën dhe letërsinë sllovene dhe ruse dhe ka përfunduar kursin e gjuhës polake në fakultetin Filologjik të Universitetit të Lubjanës. Katër vjet ka punuar si profesoreshë në shkollën e mesme të ekonomisë. Nga viti 1995 punon si konsultuese e teatrit për gjuhën në SNG Drama Lubjanë. Nga viti 2004 deri në vitin 2009 ka punuar si mësimdhënëse e çrregullt në akademi për Teatër, radio, film dhe televizion në Lubjanë, duke ligjruar stilet dhe zbatimin, ndërsa punon edhe si konsultuese për gjuhë në shfaqjet teatore të studentëve.

Gjithashtu punon edhe si përkthyes e teksteve dramatike eseistikës dhe literaturës (të shpeshtën e rasteve nga gjuha ruse dhe angleze) dhe publikon tekstet e veta. Nga viti 2015 kohë pas kohe punon edhe si ligjëruese-mysafire në degën e gjuhëve sllave dhe letërsisë komparative të fakultetit Filologjik. Në vitin 2019 ka fituar çmimin e Shoqatës Sllovene të Artistëve Dramatik (ZDUS) „Marko Slodnjak“ për të arritura të jashtëzakonshme në fushën e konsultimeve gjuhësore në teatër.

SPONZOR SEZONE 2019/20

JACOB'S CREEK®

cvetličarna emporia

**DRAMA
KAVARNA**

V FOYERU VELIKE DVORANE IN NA NJEGOVEM BALKONU

DOMAČA PEKA

nekaj sladkega ... za odrom desno

Igriška ulica 3, 1000 Ljubljana, 01 4325 341
www.domačapeka.si

Interreg - IPA CBC
Italy - Albania - Montenegro
ADNICH

